

ఆంధ్రరాష్ట్ర ప్రారంభవిద్య

ANDHRA RASTRA PRARAMBHA VIDYA

విద్యావిషయిక మాసపత్రిక

సంపుటము 30	ఏలూరు 15 ఫిబ్రవరి 1942	సంచిక 11
---------------	------------------------	-------------

నిత్యసంకీర్తనము

వివరణము :

ప్రపంచము భౌతికవిషయముల దగుల్కొనియున్నచో నది మొద్దుబారి రస హీనమైపోవును. మాటవినదు. చిత్తమటులుండినచో మనధ్యాన సమయమున దానిని భగవంతుని వైపునకుఁ ద్రిప్పటకెంత యత్నించినను వశపడదు. కాని నియమముల ననుసరించి జీవితమును క్రమముగ గడపువారిస్థితి వేరు. వారెల్లప్పుడును చుఱుకుగనుందురు. వారెన్నడును తమ యాధ్యాత్మిక సాధనలను మఱువరు. వారి పనులన్నియును సాధనాపరములై యుండును. మనముకూడ నిట్లే యొనర్తుమా భావములున్నతమగును. మనచిత్తవృత్తి మన జాగ్రత్త ననుసరించియేయుండును.

సంకీర్తనము :

1. ప్రభూ ! మాజీవితము నున్నతభావ పూరితమును, తేజోమయము, నొనర్చుము.
2. సాచిత్తము నీయందు లగ్నమై విషయవ్యామోహమున కతీతమై నీచెంతనే వసించుఁగాక !

—స్వామిరామతీర్థ.

నాయక్కులు

(సి. యమ్. వి. కేశవచలయ్య)

ప్రస్తుతకాలపు ప్రాథమిక పాఠశాలల యందుండు పుష్కలములస్థితి నానాటికి క్లిష్టస్థితిని దాల్చుచున్నది. ఉపాధ్యాయ వృత్తికి గ్రామములందు బాత్తుగా గౌరవము లేకపోయెను. ఇదిలేనపుడు పలుకు బడిమాట యనందర్థమునుట నిస్సంశయము. ప్రస్తుతకాలపు విద్యా నిబంధనలనుపాథ్యాయుఁ డనసరించిననే విద్యాధికారులచెంత నదభిప్రాయ పరుడనిపించుకొనగల్గును. గ్రామములందు వారినిబంధన లేమాత్రము ఆదరణీయములుగా కనుబడకుండుట శోచనీయముగా నున్నది. వారినుండి వచ్చిన యుత్తర్యులు గ్రామస్థులకు చూపుదమన్న హాస్యాస్పదమగునని సంశయముగనున్నది. ఇట్టిఇబ్బందులలో ఉపాధ్యాయుఁ డెవరిననుసరించుటయని సందేహము కలుట కాటంకములేదు. విద్యాధికారుల నిబంధనలను పాటించుటయా? లేక గ్రామస్థుల గౌరవమునకు పాతృడగుచు వారినిబంధనల ననుసరించి వర్తించుటయనియేసంశయము. ఇందులో దేనిననుసరించినను మరొకరివలన కష్టముగల్గుననుమాట నిక్కము. విద్యాధికారుల త్రోవబోవుదమన్న గ్రామస్థుల యభిమతముల నీడేర్చుటకష్టము. గ్రామస్థుల యనుమతి మేరకు నడచుకొని కాలముగడుపుదమనిన విద్యాధికారులకు తప్పక వ్యతిరేకించిన వారమగుదుము. అందుచే మహాత్తరమగు కీడువాటిల్లకమానదు. గ్రామములలోనా పుష్కలముల డాబాల గోపాలమునకు

సహాయకారియై యుండవలెననుట సహజము. ఇది మన మానసత్వప్తికి సంత్వప్తిగానేయున్నది. గ్రామస్థులకు వ్యతిరేకించిన ఇక రిపోర్టుపై రిపోర్టు చక్కగా తయారగుట యటుండనిచ్చి, బాలురను గ్రహించుకొనుటతో నాటంకము, ఆగ్రామ నివాసమునకే యాటంకము గల్గునందుల కేఆక్షేపణములేదు. ఆరిపోర్టుసంగల విషయముల పరిశీలించియో లేకయో ఏజీతనష్టమునకో నష్టమునకో రెకమెండ్ చేసి పంపబడినదని మరునాఁడే పుత్తర్యులు దిగబడుట ప్రత్యక్షము.

ఇక పుష్కలముని ఆదాయవిషయమై చెప్పఁబనిలేదుగదా! అందులో ఈకాలమున ప్రభుత్వమువారు గొప్పగా వేతనమిస్తున్నామని యనుకొనుచు ఒక హైయర్ గ్రేడు ప్యాసుఅయిన పుష్కలమునికి రు 14 లు ఇచ్చుచున్నారు. అదియు గ్రాంటు బడులలో మూడు మానముల కొకపర్యాయమని పేరుబెట్టి ఏడుమాసాలకో ఎనిమిది మాసాలకో ఇవ్వడము అనుభవం. అదియు పూర్తిగాచేతికివచ్చుటలో సందేహాలు. మొదటి తరగతి బాలబాలికల సంఖ్యలో 4, 5 తరగతులలో పాతికవంతు లేకుండిన గ్రాంటులో కోత తగిన పుష్కరణములు, ఫర్షిచరు, లేకుంటే గ్రాంటులో కోత. అకస్మాత్తు విజిల్లలో గ్రహచారము తప్పేసరికి హాజరులేనిచో గ్రాంటులోకోత. కట్టడము అన్నివిధముల సౌకర్యమైనదిగాకుంటే గ్రాంటులోకోత

ఆటస్థలములేకుంటేనో, లేకచాలకుంటేనో గ్రాంటులోకోత. తోటకు తగుస్థలము లేకుంటే గ్రాంటులోకోత. గ్రామములో గల బాలికల జనాభాలో నాగ్గోవంతు బడిలోలేనిచో రికగ్నిషన్ కేలోటు. ఈవిషయములలో కలిగేయిక్కట్లు చాటరానివి. అందులో కడపటి యిబ్బందినిగూర్చి ప్రస్తుతము పుసాధ్యాయులు, ప్రధానోపాధ్యాయులు, మేనేజర్లుబడే కష్టాలుయింతింతగాదు. ఇన్ని కడగండ్రలో గడచి బైట పడేదెన్నాళ్ళకో ఈపాథమిక పాఠశాలలో పాధ్యాయులు? ఇన్ని కోతలుపోను ఇక పుసాధ్యాయుల చేతికివచ్చుదానిని ఆలోచించవలసినవారు పాఠకులగు పుసాధ్యాయసోదరులే! ఇదిగాక సర్వీసురిజిస్టరుకల్లి వుండలేదని, బోధనోపకరణములతయారు చేయ అనమర్చదని నెపాలు. వాస్తవంగా యివిమాత్రం వుంచుకోవలసినవే. ఇటువంటికిష్టపరిస్థితులలో పుసాధ్యాయుడేమి చేయవలెనో అగోచరము. ఇన్ని లోపములు బడిలోనున్నను, పుసాధ్యాయుడు అనమర్చదనిపించుకొనుచున్నను, గ్రాంటు మాత్రము పొందు పుసాధ్యాయుల అదృష్టమును కొనియూడ నెవరితరము? ఇంక గ్రామంలోగల్గిన పెద్దలప్రశ్నలకు సమాధానాలివ్వటం అదియొక దుర్లభం?

“మావాడుఅన్నానికిపిస్తే రాలేదండీ! కాస్త భయంపెట్రాదండీ” అనియొకరు; “మావానికి కాస్త ప్రయివేటు చెప్పరాదండీ! రాత్రిళ్లు మీయింటికి పిల్చుకొచ్చి” అని యొకరు; “నాల్గోతరగతి కొచ్చినాడు బాండ్లు చదవటానికి రాదండీ? కాస్త చెప్పించరాదండీ” అనియొకరు, (బాండ్లు చదువుట’ అనే పీరియడాకటి నిర్నయించి

యుండిన బాగుండేది.) “గుడ్డవుతికి కట్టుకోడండీ మీశిష్యుడు. కాస్త తెలివిచెప్పరాదూ” అనియొకరు. “మావాడు వడ్డీలెక్కలంటే దాగుకొంటాడండీ. కాస్త బాగుగా చెప్పియ్యరాదండీ” అని యొకరి ప్రశ్న. నాల్గునుండి 5 వ తరగతికి వచ్చి రాకముందే జూన్ నెలలో “ఘనపరిమాణముపై లెక్కలను బోధిస్తే మావానికి బాగుండును” అనియొక బడ్డీ వానిరిపోర్టు. ఇట్టిప్రశ్నల కేయుపాధ్యాయుడు సమాధానాలు చెప్పగలుతాడో తెలియదు. ఇంకవీరి సమాధానాల కుత్తరమిచ్చుచు వారిని మెప్పించే పుసాధ్యాయుడు సభాలో నభవిష్యతి.

ఇక తల్లిదండ్రుల సంఘసమావేశాల్ని జరుపడంలో బ్రహ్మప్రయత్నం. మీటింగుకు మెంబర్లు మొదలుకొని కార్యదర్శి, ప్రెసిడెంటు మున్నగువారిని లక్షమార్లు గడ్డంబట్టి అడుక్కొంటే రావడం చాలా కష్టము. ఒకవేళ నిష్ఠూరముపై వచ్చిరి పోసిగరెట్టును కాలుస్తూ ఒకమూల నిల్చుండేవాడొకడు. పాటలుపాడుతూ చలాయించేవాడొకడు. ఒకవేళ మనము ఆక్షేపణ చేసినామనుకొంటి “ఏమండీ యిందుకేనా తాము వచ్చి అంతగా పిల్చుకొని రావడం” అని అంటారు కొందరంనులో! ప్రెసిడెంటుగారిని కార్యదర్శిగారిని కుర్చీలపై కూర్చుండ నియోగిస్తే కూర్చుండడం కష్టం. చూచితిరా కష్టాలు! ఎవరికొకకో ఈ సంఘాలు జరుపడం? ఏమైన తెలుసుకొంటారా ఈ అమాయక పుగ్రామస్థులు? ఎన్నియిబ్బందులైనా అనుభవించి ప్రతిమానంలో మాసాంత్యపు లెక్కలతో పాటు దీని

ఫలితాలను తప్పక పంపుకోవలె. లేకుంటే స్కూలు రికార్డులనుకు లోటుకలుగునని వార్నింగులు. “ఏమండీ, వారి కష్టసుఖాలు విద్యార్థుల విద్యా విషయాలు, పరస్పరంగా చర్చించేదానికి గదండీ ఈ మీటింగులు ఇచట జరుపడం” అని అనకముందే ఒక సభ్యుడు ప్రారంభిస్తాడు. ఈలాగు. “ఏమండీ సంతలుగారు! మావాడికి ఏ జపానువారికథలో ఏ బర్మావారికథలో ఏ ఎస్కీమోల కథలో చెప్పుతారట. అది ఏలనంటే తిన్న తిన్నగా ఆ కథలు చెప్పి యుద్ధంలోకి లాగుకోడానికా? ఏమండీ! అట్లయితే రేపే మావానిని నిలుపుదలచేసి ఆపీధిలో వుండే కర్నంపీధి బడికి పంపిస్తానంటాడు.” ఈపీధిబడుల వుపద్రవం ఒకటి ఈ గ్రామాలలో ఇంకో పెద్దాయన గొంతు చక్కజేసికొని “ఏమిటయ్యా పంతులూ? మాకుట్టాడికి ఏవో బొమ్మలు చూపుతారట! దానిపేరు వ్రాయమంటారుట! అదేమి పారాలండీ. మాతాతలకాలంలో గూడా లేదే ఈ లాంటి చదువు. మీరు వ్రాస్తారా? నేనొక బొమ్మ తమకు చూపిస్తానంటాడు” (ప్లామకార్డుల విషయమై) ఇటువంటి సభ్యులను చేర్చి సభలను జరపవలెనీచర్లు. లేకుంటే ఇక్కట్లు. ఇన్నింట కడతేరవలె ఈటీచర్లు.

తదుపరి మనవిద్యాశాఖావారి, నిబంధనలు చెప్పబనియేలేదుగదా. ఈరోజుండు నది రేపులేదు. రేపుండునది మఱునాడు లేదు. అప్పటికప్పుడే వాటిని వుపాధ్యాయుడు ఆచరణలో వుంచవలె. దానిలో మన ఆలస్యాలుండకూడదు. వారిదుంటే వుండవచ్చు. దోషమేమిరాదుకదా! ఒక

రిపోర్టు అధికారులనుండి “అతిజరూరు” అనే ఎట్టసిరా అక్షరాలతోదిగబడుతుంది. అందులో “రెండురోజులలోగా ఈ ఆఫీసుకు వుత్తరం పంపుకోవాలి” అని వుండడం. అయితే అది చేరడం నియమిత కాలందాటిన మఱునాడు. ఈ బాధలు అధికారులకు తెలియవు. కాని మనం పంపుకొన్న వుత్తరం అక్కడికి చేరేసరికి దాని నట్లే త్రిప్పికొట్టి “సంజాయిషీతో పంపుకోవలెను” అని వ్రాసి పంపడం. చూచితిరా! ఇందులో అపరాధులెవరో అనపరాధులెవరో?

ఇక వ్రాతపనియా వుపాధ్యాయునికి తీరికయే అరుదుగదా! 8 గంటలకు బడి అయితే ఒక్కటిన్నర గంటముందే బడికి హాజరు కావలెనని హెడ్ మాస్టర్లు, మేనేజర్లు, సహాయోపాధ్యాయులకు మెమోలు “రాత్రిల్లలో ప్రతి బాలుని యింటికి వెళ్లి వారి తలిదండ్రులతో ముచ్చటలాడి రావాలి. లేకుంటే చెడ్డ పేరు సంపాదిస్తారు. అనియొక మెమోబడివుండే గ్రామంలోనే నివసించాలి అని అధికారుల ఆజ్ఞ. అందుపై మేనేజర్లు హెడ్ మాస్టర్లు చేసే చలాయించులకు మితియే యుండదు. అయితే నెల సంబాలు మాత్రం వుజ్యం. ఏ ఆరునెలలకో 9 నెలలకో జీతాల బట్వాడా. అదీ అరా కొదువగనే. పూర్తిగా యిచ్చెస్తే ధన్యులైపోరూ ఉపాధ్యాయులు! అన్ని వ్రాతపనులు-యావద్విశిష్టల సహాయోపాధ్యాయులు చేసుకు పోతూంటే “మా అసిస్టెంటు లాంటి వారిక మన గ్రామానికే రాడండీ” అని ఇతరుల దగ్గట పొడడ్డలు. ఏ నమయంలోనైనా అడ్డు దిరిగితే చాలు. ఇక

కదలించేదానికి ఆలోచనలు. ఇతర వుపాధ్యాయులతో, అధికారంతో, శ్రాత్తుగా వచ్చేవారినైనా క్రమంగా చూస్తారా? ఎక్కడిదీ ఏకొద్ది రోజులవఱకే మాత్రమే అతనితో విహితం తర్వాత యథాప్రకార సిద్ధిరస్తు. ఇట్టి స్థితిలో తెల్లవారుచున్నది మేనేజర్లు. హెడ్ మాస్టర్ల నిర్వహణం. వారికేమాత్రం న్యతిరేకిస్తే ఎక్కడలేని దోషాలు ఆరూపణ జేయడంలోనిపుణులు ఈకాలపు మేనేజర్లు. ఈ గండాలలో అంతా గడచి బైటబడేదేనాటికో వుపాధ్యాయుడు! ఒకపర్యాయమునకు 10 మార్లు బాలుని బడికి రమ్మని పోయి పిలవడం బాగా ఆచరణలోనికి దెచ్చి పెట్టుకొని స్థాపించుకొని యున్నారు. అప్పటికాలపు టీచర్ మేనేజర్లు తలిదండ్రులలో దురభిప్రాయాలు-మనస్థిరవాణ్ని పంపకుంటే అయ్యవారికి జీతాల బట్టాడా ఆగిపోతుందేమో అని. ఇంకొకరింటికి పోతే. “ఏమండీ గుడ్డలులేక బడికి రాగూడదంటారట! పొట్ట కూటి కేయిక్కట్టుగానున్నదే కట్టు గుడ్డకేంజేయమన్నారండీ” అంటూ యిష్టముంటే పిల్చుకెల్లండి లేకుంటే వద్దు అని బెదిరించడం. ఇంకో పెద్దమనిషి “ఏమిటి పంతులూ! మాలవాళ్లు మనమూ అంతా ఒకటిగా కూర్చుండవలసిందేనా? కాస్త దూరంగా కూర్చుండ పెట్టరాదూ మా అబ్బాయినిమాత్రము అని అధికారాలు ఇన్ని చీవాట్లు తినవలసిందే, టీచర్లు మేనేజర్లు చేసిపెట్టిన అలవాట్లకు గురి అయితే.

ఇన్ని యిబ్బందులు పడుచున్న విరికి ప్రభుత్వమువారు క్వార్టర్ల గ్రాంటునివర్పాటు

చేసిరి. మహానంద మైంది టీచర్ మేనేజర్లకు ఇప్పుడిప్పుడీ గ్రాంటు 9 మాసాలదాక వచ్చేదగును. కొన్ని సార శాలలకు 1941 వ సంవత్సరపు మొదటి క్వార్టరు గ్రాంటు ముట్టలేదు. అయితే రెండుమూడు క్వార్టర్ల గ్రాంటు మాత్రము ఏకొద్ది నెలల ఆలస్యంతోనే చేరినవి. మొదట క్వార్టరు గ్రాంటు విషయం విద్యాధికార్లకు విన్నవించుకొంటే ప్రత్యుత్తరంనున్న. బహుశ అది చేరియుండ దేమోనని మనవుత్తరాన్ని రిజప్టుచేసి పంపుకొంటే దానికి కూడ యిది వఱకు ప్రత్యుత్తరం నున్న అంటే మొత్తంమీద ఏమూసాలగ్రాంటు ముట్టనలె ఆబడికీ తేదీకి. ఏదేవుని ప్రార్థించ మంటారు ఈ ఆపదతీరేందుకు? అప్పుల వారా యింటి చుట్టూ తిరిగి వీకేస్తున్నారు. వారిటువంటి సమాధానాలు నమ్మకు. మేనేజర్లు, చీఫర్లు కలసి రహస్యంగా ముంగేశ్వరని వారి నమ్మిక. ఇందు విషయమై బాగావదంతులు పుట్టించటానికి ప్రారంభిస్తారు. గ్రామస్థులు. ఆగ్రాంటుపై ననే ఆధారపడి యున్నారు. వేరేవిధమైన ఆదాయంలేక పోయె ధూమంబాగాదాపరించుకొని వుందీ గ్రామాదుల్లో. మేనేజరులను వీడిస్తామంటే వారూ నిరపరాధులు. మేనేజర్లు పూట గడపుకొనుటకూడ కష్టమే. నామానుల ఖరీదులూ నానాటికి మితిమీరి పోతున్నవి. రాసులు, కంబులు (నజ్జులు) జొన్నలు, బియ్యములకు కూడాయుద్ధంవెలలు.తప్పుడు, గానుగ పిండికి గూడ యుద్ధం వలన వెలలు పెరిగినాయంటారు. ఈకాటకములో వుపాధ్యాయులు, అందులో ఈ గ్రామాదుల్లో ఏవిధంగా వారి కూడుతిని వృత్తిని సక్ర

మంకా నెరవేర్చగల్గుతారో నాకు తోచకున్నది.

ఇటువంటి కష్టముల కంతాటిచర్ల, గురిగాకుండా చూడవలెనంటే ప్రభుత్వము వారి కరుణార్థదృష్టి ప్రాధమికోపాధ్యాయులపై బలపుటుచితము. వారికి గ్రాంట్లను జీతమైనను సకాలములో చేర్చగల్గుటకు ప్రభుత్వమువారు శీఘ్రముగయత్నించుదురని ప్రార్థించుచున్నాను. బడులకు వసతియగు నిండ్లను గ్రామాల్లో సమకూర్చవలెను. నిర్బంధ విధ్యను అమలునందుంచవలెను. తగు ఫర్నిచరులకు సిపార్సు చేయవలెను. అర్హులు, అనర్హులను, గమనించి వుద్యోగము లిప్పించవలెను. పాఠశాలలో పలు తెగలులేక ఏకకరి ఆధిపత్యం క్రిందనే నడపించునట్లు ఏర్పాటు చేయుట చితము. అదేవృత్తిని నమ్మి యున్నారము. ప్రభుత్వమువారు పైకనిన సౌకర్యములు ప్రాధమికోపాధ్యాయులకు కల్పించ కున్న కూడిన శీఘ్రములో వాటి యాశ నిరాశయగుటకే సందియమును

కానరాదు. కష్టనిష్ఠురాలను నివేదించుకొన్నందులకు క్షమాపణ.

కావునో ఉపాధ్యాయ సోదర సోదరీ మణులారా ! మేల్కొనుడు. ప్రభుత్వమువారికి మీమీ నష్టముల నివేదించుకొనుడు. అందేతప్పునులేదు. వార్తాపత్రికలు మాగజై నలు మున్నగు నవి ప్రజల కష్టాలను ప్రభుత్వానికి, పరులకు తెల్పుకోడా? కే నిర్ణయించబడినవి. మన స్నేహిత బృందమును ప్రోత్సహించుడు వేగిరపడుడు. మన మనవులను “ఆంధ్ర రాష్ట్ర ప్రారంభవిద్య” మేనేజరుగారు, ఈ మాసపత్రిక ద్వారా ఎల్లరకు తెలియబరచెదరు. అందుకే సందియమునులేదు. దిక్కులేని ఈ ప్రాధమికోపాధ్యాయులను ప్రభుత్వమువారు రక్షిస్తారు. మనకే విధమునను ఈపత్రిక సాయపడును. మన కష్టాలను ప్రభుత్వం గమనిస్తుంది. శంకలేదు. ఎందుకింకను పూరకున్నార? ఊరక మూలలలో నొదిగియుండుటచే లాభములేదు. గమనించుడు. ఇంతటితో చాలించుచున్నాను.

హిందూ దేశ చరిత్ర

క వ త ర గ తి

(Copy-right to the authors)

(జనవరి నెల సంచిక తరువాయి)

వేడుల అన్నయ్యశాస్త్రి,

హైద్రాబదు - బోర్డుస్కూలు, గురమ్మపాలెం (విశాఖపట్టణం రేంజి)

తాతా జగన్నాథరావు,

హైద్రాబదు బోర్డుస్కూలు, సొంర్యాం (విశాఖపట్టణం రేంజి)

Syllabus Heading — Chandragupta Maurya and Chanakya.

1. చంద్రగుప్తమౌర్యున కావేరెట్లు వచ్చెను? యితని తండ్రివేరేమి?

జ: ముర కుమారుడు చంద్రగుప్తు డగుటచేత ఇతనిని చంద్రగుప్తమూర్ఖుడని పిలుచుచుండిరి. యితని తండ్రిపేరు మహాపద్మనందుడు.

2. చంద్రగుప్తుని అడవులపాలు ఏకారణమువలన ఎవరు చేయించిరి ?

జ: చంద్రగుప్తుడు తెలివిగలవాడును బుద్ధిమంతుడగుటచేత ప్రజ లీతనిని శార వించుచుండిరి. రాణి యిది ఎరిగి తన కుమారులగు నందులకు ముందపకారము గల్గు నని భయపడి చంద్రగుప్తుని యడవుల పాలు చేయించెను.

3. చాణక్యు డెవరు ? ఆతడు పూని ఏ ప్రతిజ్ఞ ఏమి ? అందులకు కారణమేమి ?

జ: చాణక్యుడు బ్రాహ్మణుడు. యితడు నందవంశమును నాశనము చేతునని ప్రతిజ్ఞ బూనెను. యితనిని నందులు సభలో అవమానపరచుటయే యిందులకు కారణము.

4. సెల్యూకస్ ఎవరు ? యితడు చంద్రగుప్తున కేయే రాజ్యములనిచ్చెను ?

జ: అలక్ష్మాండరు మపదేశములో జయించిన ప్రదేశములకు రాజప్రతిభిగానున్న గ్రీసు సేనానియే సెల్యూకసు. యితడు బెలూచీస్తానము, హీరటు, కాబూలు, కంద హారు రాజ్యములను చంద్రగుప్తున కిచ్చివేసెను.

5. చంద్రగుప్తుని భార్య ఎవరు ?

జ: సెల్యూకస్ కుమార్తె.

Syllabus Heading:— Mauryan Empire; administration, edicts.

1. మూర్ఖుడు తన పరిపాలనా సౌకర్యముగొరకు రాజ్యమును ఏ యే పరగణా లగా విభజించెను? వాటి కేంద్రస్థానము లేవి ?

జ: 1. పశ్చిమోత్తర రాష్ట్రము	...	తక్షశిల	(కేంద్రస్థానము)
2. పశ్చిమ రాష్ట్రము	...	ఉజ్జయిని	„
3. కళింగ రాష్ట్రము	...	తోవలి	„
4. దక్కను	..	స్వర్ణగిరి	„

2. రాజునకు కేంద్రస్థానమేది ?

జ: పాటలీపుత్రము.

3. మూర్ఖుడు కేంద్రమందును, రాష్ట్రములందును ఎన్ని పంచాయతీలను ఏర్పాటుచేసెను ? అవి ఏవి ?

జ: ఆరు పంచాయతీలను ఏర్పాటు చేసెను.

1. పరిశ్రమాలను వృద్ధిచేయుటకును,

2. జనసమరణముల లెక్కలు వ్రాయుటకును,

3. వర్తకమునందు మోసము జరుగకుండుటకును,

4. నర్తకసంఘమునకు సహాయము చేయుటకును,

5. పన్నులు వసూలు చేయుటకును,

6. విదేశీయులను సన్మానించుటకును పంచాయతీలను ఏర్పాటు చేసెను.

4. మౌర్యుని కాలమున పన్నులు వేటిపై ఎంతెంత వసూలుచేయబడి ఆధనము దేనికి వనియోగపడుచుండెను ?

జ. మౌర్యుని కాలమున పంటలో 1/4 వంతును, వ్యాపార ఆదాయముల మీదను, అడవులు, గవులు, మత్తుపదార్థములమీదను పన్నులు వసూలుచేయబడెడివి. యీ ఆధనముతో రోడ్లు, చెరువులు, నూతలు, కాలువలు, వైద్యశాలలు మొదలగు వాటిని ఏర్పాటుచేసిరి.

5. మౌర్యుని కాలములో శిక్ష లెట్లుండెను ?

జ. కొట్టు, తిట్టు, దొంగతనము కూడా పంచాయతీలద్వారానే పరిష్కరింపబడుచుండెను. నేరస్తుల జాతి గౌరవములనుబట్టి శిక్షలు విధించుచుండిరి. చిన్న దొంగతనముచేసిన వారికిగూడ ఉరిశిక్షలు విధించెడివారు. మొత్తముమీద వీరిశిక్షలు కఠినముగానే యుండెడివి.

Syllabus Heading —The Pallavas, cheras, cholas, Pandyas, Their Supremacy.

1. పల్లవుల రాజ్యము ఎచ్చటనుండి ఎంతవరకు వ్యాపించియుండెను ? వారి రాజధానియేది ?

జ. పల్లవుల రాజ్యము మంచిదశలో నున్నప్పుడు కృష్ణానది మొదలు కావేరి వరకు వ్యాపించియుండెను. వీరి రాజధాని కాంచీపురము.

2. పల్లవు లేయే శాస్త్రములను, భాషలను పోషించిరి ?

జ. వీరు శిల్పశాస్త్రమును, అరవ, సంస్కృత భాషలను పోషించిరి.

3. పల్లవరాజులలో ముఖ్యులెవరు ? వారిని గూర్చి క్లుప్తముగ వ్రాయుము ?

జ. పల్లవరాజులలో మహేంద్రవర్మ, నరసింహవర్మ, చిన్మండవర్మయుముఖ్యులు.

1. మహేంద్రవర్మ :- మత్తవిలాసమును ప్రహసన నాటకమును సంస్కృతము నరచించెను.

2. నరసింహవర్మ :- చేర, చోళ, పాండ్య రాజులను జయించి కీర్తిపొందెను. పశ్చిమ చాళుక్యులను జయించి వాతాపి కొండయను బిరుదు పొందెను.

3. చిన్మండవర్మ :- పల్లవులు రాజులను జయించి అశ్వమేధయాగమును చేసెను.

4. పల్లవులు తుదకు ఎవరిచే నోడింపబడిరి ?

జ. చోళ రాజులచే నోడింపబడిరి.

5. చేర రాజ్యమునునది ఏది ? దీనికి మరియొక పేరేమి ? యీ రాజ్యమునకు రాజధాని ఏది ?

జ: పడమటి తీరమున నిప్పటి తిరువాన్మూరు, కొచ్చి, మలబారు ప్రదేశములు చేరి చేరరాజ్యముని పిలువబడుచుండెడిది. దీనికి కేరళరాజ్యముని మరియొక పేరు గలదు. దీనికి వంజన నగరము రాజధాని.

6. చేరరాజులకు గల బిరుదేది? వారి ఆది పురుషుడెవరు?

జ: వీరికి మలయమాన్ అను బిరుదుగలదు. వీరి ఆది పురుషుడు అదుడు.

7. కేరళవర్మయను రాజెవరు? ఇతడు రాజ్యము నెక్కడ స్థాపించెను? రాజధాని ఏది?

జ: చేరరాజ్యమును కాంగులు అనువారు ఆక్రమించుకొనగా వీరకేరళవర్మయను రాజు యిప్పటి తిరువాన్మూరు రాజ్యమును స్థాపించెను. దాని రాజధాని తిరువాన్మూరు.

(నశేషము)

బా ల భ టు డు

శ్రీమాన్ కొ. శే. కృష్ణమాచార్య.

నీతిలేనివాడైనచో నింద నీతు

రెల్లవారలు విద్యాంను నెప్పుడైన;
గాని పూజిత్రు విద్యావిహీనుడైన
నీతికోవిదు, దమ్ముడా! నిజమునిజము.

దేవరాజ భక్తులను, స్వదేశభక్తి,
పుడమి నుపకార మొనరించు బుద్ధినేర్చి
పోరి, బాలురకు సుగుణబోధనేయు
నుద్యమంబిది బాలభటోద్యమంబు.

దేహసామర్థ్యమునుగల్గి తేజరిల్లు
బాలభటశిక్ష నిపుణతల్ బాగుమీరఁ
బరులకుపకార మొనరించు బాలభటుఁడు
యెల్ల వేళల శంక లే కుల్లమందు

ప్రభువురాబర్హుబేడెను పవలుగారు

స్థాపితంబొనరించిన సంస్థయిదియె!
ఎనిమిదేడులు మొదలు పదునెనిమిదేండ్ల
వరకునున్న బాలురు చేరవచ్చునిందు.

కాలకర్మానతగిలిన గాయములకు
జ్వరము మొదలగువానికి శాంతినిచ్చు

ప్రప్రథమ చికిత్సలును తంత్రములునేర్పు
నద్యమంబిది బాలభటోద్యమంబు.

సంఘమునఁ జేరఁదలఁచిన నదయుఁడెపుడుఁ
దొలుతఁ బాత్రతఁబడయంగవలయుఁగాన
దినము ముప్పది కఠినమకా దీక్షలమని
బాలభటుశిక్షణముఁ బొందఁబాడియాను.

‘త్రికరణంపునుద్ధి, దేవదేవునెడల,

యేలికయెడ, దేశమెడల, నేను,
నడచు కొనగవలసిన నయములెల్లను
నలుపఁజూతునెపుడు శక్తికొలది.

‘ఇప్పుడప్పుడనక యెల్లవేళలయందు,
పరులకును సహాయపడెడువాడఁ
బద్ధుఁడనయి బాలభటు ధర్మములనెల్ల
నాచరింతుఁడేత లాత్మలందు’

‘నమ్మవచ్చు బాలభటుని, న్యాయమార్గ
మందునడతునెప్పుడ’ నెడుమాటలమది
వ్రాసి, పఠించి, జీర్ణింపజేసికొంటి,
నట్లే నడతు మనోవాక్కర్మలందుభవిని.

‘తల్లిదండ్రుల యెడలను దైవమెడలఁ,
బ్రభువు లధికారులెడభక్తి భయముగల్గి
చెలిమికాండ్రితో వర్తింతుఁగలసిమెలసి,
శత్రులకునుఁదోడొదఁ గష్టాలలోన.’

‘ధర్మపరోకారార్థమిదంశరీర
మనెడు నార్యోక్తిమదినెంచి మనుచుచుందుఁ
దోడుసీడొడుపరుల కీడులందుఁ
గట్టనుఖములుఁ దలఁపక గలలనైన.’

‘పరులనెల్లరఁగడు మిత్రభావమునను
బాలభటులను సోదరభావమునను
ధనదుల నిరుపేదల సమాదరణదృష్టిఁ
జూతునేకానివేరుగాఁ జూచుటెరుఁగ.’

‘జ్ఞాతిమిత్రభేదములులేక సఖులయెడల
సర్వసోదర భావాన సంచరింతు,

బీడ, ముసలి, రోగులను నేపించుచుందు,
మాతలంచును భావించుమగువలమది.'

“అత్తవత్సరభూతానీ” యనెడు పల్కు
నిక్కువంబొనరింపగా నిఖిలప్రాణి
కోటిఁ బ్రేమించి కష్టాల గోత్రనుండి
రక్షణముఁజేతు శ్రీరామ రక్షయనుచు.'

‘ఘోరకష్టంపు సమయాలు కూడియున్న
సరియె, బాలభటుడ, నరుత్సాహిగాను,
ఎట్టికష్టంపుఁబనులను పట్టుబట్టి
సలుపయత్నింతుఁ పరమయుత్సాహినౌచు.'

‘క్రాసువీసము మొదలు రాఁజేసియుంచి,
దాతు, వృద్ధిగావించు, నేదాని బ్యాంకు;
సరిగసంపాదనములేని సమయమందు,
నుదరపోషణార్థమది యుపయోగవహాను'

‘గురువుల జననీజనకుల
గురుశమలచరణములేయగు శరణమని నీ
ధరణినిగొల్చి తరాజ్ఞల
శిరసావహియింతు, మారుఁజెప్పక నెపుడున్.'

‘శుద్ధుడను, వాఙ్మనఃకాయ శుద్ధితోడ,
నొరులుదూషింప, మార్వల్కు; నోర్పుమీర,
జనదుసామాన్యమగు దుస్తులనుధరించి,
పౌరుషమె స్వభూషణము నీభటునికెపుడు.'

‘ఖాదితో, నరచేతిచొక్కాయు, పొట్టి
లాగు, మెడనురుమాలు బల్లెలాపుపాటి
కీట్లు, పాదరక్షలును బిగిలును, బెల్లు'
పాగఁ, దలఘ్రధరించు నీబాలభటుడు.'

‘బ్రాసికిల్ త్రొక్కు, టీదుట, పరువులిడుట,

మొదలు నత్యంతముపయోగములు ప్రథమచి
కిత్సలాదిగాఁదెలిసి శంకించనట్టి
జీవనము సంఘసేవకు జీవగజ్జి.'

‘ఐండుమూడు నిప్పుల్లులు మండబెట్టి
చిన్నచిన్న చిదుగులతోఁ జిచ్చుజేయ

కొన్నిసులుపు పదార్థాలు అన్నమాది
వండగల నేర్పు వానికి నుండవలయు.'

‘విధులఁదీర్చిన విశ్రాంతివేళలందు
వడముంజేయుటో, నూలువడకి, చేత
నేతనేయుటో, ఛాయాపటాల్ తయారు
చేయుటో, మొదలగుపనుల్ చేయవలయు.’

తెలిసికో!

[పి నారాయణయ్య - మేల్పాక]

ప్రభుత్వమువారి విధులెట్లు లుండినను, ఓగులు కనుగొనుట మాత్రమే తన విధి తెల్లవారినుండి సాయంకాలము వఱకు, విరామములేకుండా బడిలో పనిజేయవలసినవాడు పల్లెటూరి బడిపంతులు. తన వేతన సౌష్ఠవమును సరకుగొనక, తన యాలు బిడ్డల సుఖమును గమనించక, సుహృద్భావముతో బాలుర సేవయే భగవంతుని సేవ' యని నమ్మి కష్టపడి పని జేయవలసినవాడు బడిపంతులు. బళ్ళ తనికీ యుద్యోగస్థుల సగౌరవముగ మర్యాద జేయవలసినవాడు బడిపంతులు. అప్పుడప్పుడ గాంతంకముగ విచ్చేయు యుద్యోగస్థుల బడిపంతులు పలుకరించకున్న ఆ గ్రామములో వారిని గౌరవించువారరుదు. అట్టి యెడ ఆదరించిన అయ్యవారినే అణగ దొక్కుట కుద్దేశింతురు మన విద్యాధి కారులు. అట్లని అయ్యవార్ల తప్పుల నొప్పులుగా పరిగణించమనుట నావాదము గాదు. తనిఖీ పుస్తకముపై కలముపెట్టి నది మొదలు అధికార్లకు తప్పలే యగపడుచుండును. పాఠశాల నెంతయభివృద్ధిలోనికి దెచ్చి బాగుల వ్రాయునధికారిని నేనిప్పు టికి జూడలేదు. ఉన్నదున్నట్లు వ్రాయక

ఓగులు కనుగొనుట మాత్రమే తన విధి యనిన ఉపాధ్యాయులకు ప్రోత్సాహ మెట్లు కలుగును? పనిజేయు వానిని ప్రోత్సహించిన గదా! తన శక్తిని యింకను ద్విగుణీకరించి పనిజేయ నమ కట్టును; అదిగాక ఎంతపొద్దు కాడలేదని మాలాడకాడినే తెల్లవారింద నే సామెత ప్రకారం ఎంత కష్టపడి పనిజేసినా మన కొచ్చేది యీ రిమార్క్ గదా యనేఅభిప్రాయం మనస్సున నాటితే మరల కష్టించుటకు ఉత్సాహం కలుగుతుందా? నిరుత్సాహం కలుగుతుందా? ఆలోచిస్తారా? కాబట్టి తప్పుల బట్టుటే తన ధర్మమనుకొనకుండా కడుపుపై గొట్టుటే తన కర్తవ్యమను కొనకుండా చీవాట్లు బెట్టుటే తన అధికార సామర్థ్యమను కొనకుండా యే విద్యాధి కారి ఉపాధ్యాయుల ప్రోత్సాహించునో యతఁడే విద్యోధ్ధారకాధికారి. ప్రారంభ విద్య బాగుపడాలంటే పంతుళ్ళను ప్రోత్సాహించుటే పరమనీతి. “ఊ” అంటే కోత “ఆ” అంటే కోత అంటే అంతటిలోనే ఉంటుంది. ఆ యుపాధ్యాయులకు తన వృత్తిపైని యభిలాష. [మిగత యీసారి]

ఆరోగ్యశాస్త్రము

దంతములనుగురించిన జాగ్రత

శేతుల సూర్యనారాయణశాస్త్రి

పండ్లు పాడయిపోకుండ సంరక్షించు కొనుట మనకు ముఖ్యవసరము. మన శారీరారోగ్యమంతయు దీనిమీదనే యాధారపడియున్నది. అందుకుగాను మనము చేయవలసిన దేమి? బహుశః పండ్లసందుల లోను, పండ్లయొక్క చుట్టును మనము తినునట్టి యాహారమునందలి పదార్థము లంటుకొని యుండుటయే పండ్లుచెడిపోవుటకు ముఖ్యకారణము. పిండిపదార్థ సంబంధమగు తినుబండములు, ఆహారపదార్థములు, యివి పండ్లకు అపాయము గలిగించుచున్నవి. అవి జిగురుగలవియై పండ్లకు గట్టిగా అంటుకొనును. పండ్లయందుండు జిగురుపదార్థములను ఫలములు శుభ్రము చేయును కావున భోజనానంతరమందున ఫలములు తినుటమంచిది. ఇనుమునుత్రుప్పు తినివేయునట్లుగా పండ్లచుట్టును, మధ్యయున్న మలినపదార్థములు పండ్లను తినివేయునుగాన వుప్పిపండ్లు వుట్టును. భోజనానంతరమునందు నీటిని బాగుగా బుక్కిలించి నోరు కడిగికొనవలయును. ఇందువలననే స్కాండ పురాణమందలి ధర్మఖండమున భోజనమునకు పుర్వాపరములందు ద్వాదశ గంధూషములు విధింపబడియె. మిక్కిలి చల్లనివస్తువులు, ఎక్కువ వుల్లని వస్తువులుగాని తినినయెడల పండ్లపై భాగమునగల పింగాణిపంటిపొర పాడైపోగలదు. గట్టిమాంసము నమలుటకు ప్రయత్నించి నప్పుడు ఆ మాంసలేశములున్న పోక

చెక్కలు కొరుకునపుడు, గట్టికాయలు కొరికినపుడు వానియందలి నలునులు పండ్ల సందున యిరికికొని పండ్లకు హానికలుగ చేయును. కావున ప్రతివారును పండ్లను గురించి బహుజాగ్రత తీసికొనవలయును. అందుకుగాను ఉపాధ్యాయులు తమతమ పాఠశాలలయందలి విద్యార్థులకు యీ విషయములు నేర్పుట, అట్లుదానిని ఆచరించునట్లుచేయుటయందు తగుశ్రద్ధ తీసుకోవలసిన వారగుచున్నారు.

—: దంతములు శోధించుట :—

ఇది దృష్టఫలము, అదృష్టఫలమును కలుగజేయునని ఋషి వచనములు గలవు. దంతకాష్ఠము పండ్రెండంగుళములుపొడవు, చిటికెనవ్రేలితో నమమగు లావునుగలిగి, పుప్పిలేనిది, క్రొత్తది, మంచిభూమియందు బుట్టినది, బేసిగుంపులుగలదియు యగుదానిని తీసుకొనవలయును. గాని ఋతువును, దోషమును, రసమును, వీర్యమునుయోజించి గ్రహించవలయును. వగరు, చేదు, మధురము, కారముగల దంతకాష్ఠముచే దంతధావనము చేయవలెను. చేదుగలవానిలోనికి వేపపుల్లయు, వగరుగలవానిలోనికి చంద్రకాష్ఠమున్ను, తీపుగలవానిలోనికి ఇప్పపుడకయు, కారముగలవానిలోనికి కానుగపుడకయు శ్రేష్ఠము అయినవి.

వాకుడుగింజలు, శొంఠి, పిప్పలి, మిరియము, కరక, తాడి, ఉసిరిక, నూనె,

సైంధవలవణము యి వి య న్ని యు చూర్ణముచేసి, దంతముల నొక్కొక్క దానిని, వేరువేరుగా దంతముమీది మాంసమును బాధించకుండా యా చూర్ణమును కంచెతో అద్ది దంతములను దోమినెడల వాటి దార్గంధ్యము పోవుటయేగాక స్లేష్మముహరించును. ముఖమునందు స్వచ్ఛత యేర్పడును. అన్నమందు రుచిగలుగును. మనసు స్వచ్ఛయగును. కంఠ తాలోవ్యస్త జిహ్వరోగములు అంతరించును. ముఖ రోగము, శ్వాస, కాస, ఎక్కిళ్లు, వమనము, నీరసము, అజీర్ణము, మూర్ఛ, బద్ధకము, శిరోరోగము, విదాహము, అలసట, పానముచేనగుశ్రమ, కర్ణశూల, దంతరోగము ఇవిగలవారు పైవిధముగా దంతభావనము జేయవలయును. ఇట్లు చేసిన యారోగ్యకరము. బంగరు బద్దతో నయినను, వెండిబద్దతోనయినను, ఆవృత్త

సంబంధముగు బద్దతోనయినను, నాలుకనుగీసి యాపాచిని దీసిపారవేయవలెను. ఇందువలన ముఖమందలి అరుచి, దార్గంధ్యము మొదలగునవి నశించును. మసి బొగ్గుచూర్ణములో కొలదిగా సైంధవలవణము జేర్చి దంతభావనచేసినచో పండ్లనుండి రక్తముగారుట నివారణయగును. కొంచెముప్పుచేర్చిన గోరువెచ్చని నీటితో గండాషము జేయవలయును. పాలశెట్టు కషాయముతోనయినను, నేలవేము - లేక వట్టివేళ్లు, ఉసిరిపప్పు, ఫీనికషాయముతో పాలుగలిపి గండాషముజేసిన దంతదార్ద్రము హెచ్చగును, రుచిబుట్టును. ముఖమును నేత్రములను, చల్లనిజలముచే శడిగినచో పుసి, ముఖశోషము, ముఖమునందలి పొక్కులు, రక్తపిత్తమును హరించునని శుశ్రుతమందు చెప్పబడెను.

పపంచము - సహజమండలములు

వేదల అన్నయ్యశాస్త్రి, హెడ్మాష్టరు - బోర్డు ఎలిమెంటరీస్కూలు, గురవూపాలెం.

తాతా జగన్నాథరావు, హెడ్మాష్టరు - బోర్డు ఎలిమెంటరీస్కూలు, సాంర్యాం,

[రచయితల అనుమతిలేనిదే యీపాటను ఇతరులు ప్రచురింపరాదు]

(“గోదావరి పుష్కరాల వింతలు” అను వరుస)

1. వరల్డ్ సహజమండలములవంతలు - బాబు ||వరల్డ్||
వరుసగాను మేమిప్పుడు వర్ణించెదమండివేగ ||వరల్డ్||
2. వివిధమండలములయనికి - వాటి లక్షణంబులు మరి
శీతోష్ణస్థితిగతులును - ప్రజల జీవితంబులుప్రా - ముఖ్యమైన భాగంబుల
పరిచయంబు శేషమింక - కలిగింతుమువేగ వినుడు ||వరల్డ్||
3. మంచుయెడల్గెడి బాబు - ఉత్తర దక్షిణ ధృవముల
ప్రాంతంబుల డెబ్బదియై - దవ డిగ్రీనుండి యుండి
చలి మిక్కుటమగుటచేత - చల్లు చేమ లేమిలేక

సీలు తిమింగలములాది - జలచరముల వేటాడుచు
గ్రీన్లాండు పరిసరముల - ఎస్కిమోలు జీవించుదురు ||వరల్డ్||

4. టండ్రాభూములు బాబు - అరవవైయైదు డెబ్బై
ఐదవడిగ్రీమధ్య - యూరేష్యా అమెరికాల - కుత్తరభాగమున గలవు
వేసవి తక్కువబాబు - చలికాలము దీర్ఘమండి
లిచ్చెన్ను మొదలైన - స్వల్ప మొక్కలుంటాయి
సీలు తిమింగలములాది - జలచరముల వేటాడుచు
రెయిన్ డీరులను పెంచి - సైడ్ బిండ్ల లాగించుచు
ఉత్తరమెరికా యంతను - నార్వే స్వీడను మరియు - రష్యాపై బీరియాల
ఎస్కిమోలు లాప్పులు ఫి - నోస్టియాకులనువారలు
క్రమముగాను జీవితములు - గడపెదరండీ బాబు ||వరల్డ్||

5. కోనిఫెరస్ ఫారెస్టులు - ఏలై ఐదవ డిగ్రీ
నారంభము చేసుకొని - సమశీతోష్ణస్థితిని
ఇరువదంగుళముల రెయిన్ - కారణమున పైగాయను
యడవులచే సౌతు జర్మనీ - స్విట్జర్లాండు దేశ
ముత్తరమెరికా యందలి - వాయువ్యతీరమందు
బీవ, రెర్రినీసు, మిక్కు - నేబిలులను వేటాడుచు
కలప నరకు చుండు దురీ - మండల ప్రజలండి బాబు ||వరల్డ్||

6. డెసిడ్యుయస్ ఫారెస్టులు - నలభై ఐదవడిగ్రీ - నారంభముచేసుకొని
సౌమ్యమైన శీతోష్ణ - స్థితిగతులను గల్గిబాబు
యూరపుఖండమునందును - యు. యస్. ఎ. రాష్ట్రమంద
లీశాన్యమునందు మరియు - చిల్లీ దక్షిణభాగము
నందు బీచి, బర్చు, యల్ము - మ్యాపిలు చెట్లున్నాయి
లందలిచూనవులు బాబు - కలప వృత్తిచేసెదరు
చేపలవేటాడి వారు - పరిశ్రమలు వృద్ధిపరచి
ప్రపంచకమందు మిగుల - పేరెన్నిక గన్నారు ||వరల్డ్||

7. టెంపరేటు గ్రాసులేండు - థర్టీ ఫార్టీ ఫైవు - డిగ్రీలనడుమనున్న
యూరేషియ, ఖండమందు - తూర్పున మంచూరియలో
ఆస్త్రియ హంగేరీలలో - సెప్టీలను గడ్డిబీళ్లు
ఉత్తరమెరికాయందు - రాకీపర్వత తూర్పు
భాగమందు ప్రదురీలను - గడ్డి బీడులున్నాయి
దక్షిణమెరికాలోన - ఆర్జెంటైనా మరియు
ఉరుగ్వే భాగములు - పాంపాసులను బీళ్లు

దక్షిణాఫ్రికాయందు - ట్రాన్సువాలు ఆరంజీ - రాజ్యంబుల వెల్లులను
గడ్డి బీడులున్నాయి

ఆస్ట్రేలియాలోన - న్యూసౌత్ వేల్సునందు - డౌన్సులనే గడ్డిబీళ్లు
పశువులను మేపుచును - పాలువెన్న మాంసములను - పై కెగుమతిచేయుదురు
గ్రౌరెలను మేకలను - గుర్రములను మేపుచును
వ్యవసాయముచేయు జనులు - పసియించుచునున్నారు ||వరల్డ్||

8. ఉష్ణమండలపు టేడా - రింపుగ ఇనువది మొదలు
ముప్పది డిగ్రీలవరకు - యూరేషియ ఖండమందు-అరేబియ, గోబీ, థార్
ఆఫ్రిక ఖండమునందు - సాహారా, కలహర
ఉత్తరమెరికాలోని - కలరేడో డీజర్ట్
దక్షిణమెరికాలోని - అటకామా ఏడారి
ఆస్ట్రేలియ ఖండమందు - పశ్చిమఏడారులందు
స్వల్పవర్ష పాతముచే - చెట్లుచేమ లేమిలేక
ఓయాసిస్ లోనినీరు - ఒప్పుగదాగెదరువాను
ఖరూరము వర్షకంబు - ఒంటెలపై చేసెదరు ||వరల్డ్||

9. ట్రాపికల్ గ్రామీణులబిళ్లు - పదియవది గ్రీ మొదలు - ఇరువది డిగ్రీలనడుమ
ఆఫ్రిక ఖండములోని - సూడాన్ కాంగోలదరిని
ఉత్తరమెరికాలోని - మెక్సికో ప్రాంతంబునందు
దక్షిణమెరికాలోని - బ్రెజిల్, బోరీవియమరి - పేరూర్ భాగములయందు
చైనా, మెసపోటేమియా - భాగంబుల ప్రజలబాబు
పాడిపంటలను గల్గి - బాగుమీరనున్నారు ||వరల్డ్||

10. మాన్సూన్ ప్రదేశములు - పదియవ డిగ్రీ మొదలు - ఇరువది డిగ్రీలనడుమ
నియమిత ఋతుపవనముచే - వర్షంబును పొంగుచుండి
ఇండియ చైనా జపాన్ - ఉత్తర ఆస్ట్రేలియాల - ఆఫ్రిక అబిసీనియాల
అందలి మానవులు బాబు - ప్రత్తి, పంచదార, వరి - ప్రాముఖ్యపంటలచే
టేకు మొదలుగాగ కొన్ని - గొప్ప వృక్షములను గల్గి
ధనధాన్యంబులచేత - తనరుచుండిగండి బాబు ||వరల్డ్||

11. ఈక్వేటోరియల్ ఫారె - స్టింపుగ జీరో డిగ్రీ - పదియవదిగ్రీల నడుమ
దక్షిణమెరికాలోని - అమెజాన్ నది పరిసరముల
ఆఫ్రికా ఖండములోని - కాంగోనది ప్రాంతమందు
యూస్టిండియ దీవులలో - యింపుగ నున్నాయి గాంచ
కీటకములు పక్షులు - వనచరములచే నిండియుండ
రబ్బరు పారిశ్రమంబు - కలపకొట్టి జీవించుట
దంతంబుల నితరదేశ - ముల కెగుమతి చేయు జనులు ||వరల్డ్||

12. మధ్యధరా మండలంబు - ధర్మి పార్టీ శైవు - డిగ్రీల నడుమ సామ్య శీతోష్ణస్థితినిగల్గి - ఆఫిక ఖండంబుయొక్క - వాయువ్యభాగంబున నైఋతి ప్రాంతంబందలి - సాగర తీరంబునను దక్షిణమెరికాయొక్క - నైఋతి తీరంబునను యూరపుఖండంబులోని - దక్షిణ ప్రాంతంబునను ఉత్తరమెరికాలోని - సాన్ ఫ్రాన్సిస్కోదరిని ఆలివ్, నారింజ, ద్రాక్ష - అత్తి, ఆఫ్రికాన్ బీ మల్బరీను పండ్ల చెట్లు - మెండగ యున్నందువలన పండ్ల ద్రాక్ష సారాయము - వర్తకంబు చేసిజనులు ధరణిలోన తాతా - జగన్నాథరావు వేదుల - అన్నయ్యశాస్త్రి నేలిడియా శ్రీరమణుని కృపచేతను - నకల సంపదలను బొంది - సంతసముగ జీవించుచు || చరణ్ ||

భారతదేశ స్త్రీలు - విద్య

విద్యాకా, వేదూరి చక్రధరస్వామి తెలుగు పండితుడు. హిందూ హైస్కూలు సత్రైవపల్లి

తెలుగు, ద్రావిడము, మళయాళము, కన్నడము, అంగ్లము మొదలగు భాషలనేకములున్నను బ్రతిభాషయందును గవిత్వము, గాయకత్వము, మొదలగు చతుష్టకళలనంబడు విద్యావిశేషము లున్నవి. మానవులు వీనినిన్నింటిని సాధింప నమర్థులగుచున్నారు. ప్రతిమానవుడు తన భాషయందును మాతృ దేశమందును సభిమానముగల వాడనుటకుఁ బదునొకండవ శతాబ్దమువాడైన నన్నయభట్టు తన యాంధ్ర శబ్దచింతామణి యందు

కో|| స్వస్థాన వేషభాషాభి మాతాస్సంతో రసప్రబు బధియః లోకే బహుమన్యస్తే వైకృతి కావ్యాని చాన్యదపహాయ”

యనియును నన్నయ భట్టియ వ్యాఖ్యానకారుడగు నప్పకవి తన యప్పకవీయమునందు:-

క||“ హరికథయైనను తమకర్తరసానుభవంబులేని రస వద్దేకాంతర భాషాకావ్యంబులు, దొరకొని పరియింపము కి దొరకునెదానకా”

క|| ఆయా దేశమువారికి నాయా దేశంబుభాషన మరక కార్యం, బాయతపును మర్థంబులు, బాయక సమకూర్చు”

ననియును, నాంధ్రభోజుడవదగు కృష్ణ దేవరాయుని దేశభాషలందుఁ దెలుగు లెన్నయని చెప్పుటంబట్టి యాదినుండి మాతృభాషాభి మానముమన పూర్వుల కెట్లుండినదో తెలిసికొన వీలగును. అంతియకాక

క|| జలిబిలి పలుకులఁబలుఁ ముదులు గులికెడుతెలుఁ గుబాసతో సరియగునే, తెలిసియఁ దెలియక వీరుల నలయించెడు వెట్టి మొట్టియఁ మొట్టి బాపల్.

అనునట్లు విచుటకు సాంపుగూరుపట్టి శిరీష కుసుమ వేశల సుధామయోక్తులతోఁ గూడుకొనినది మన మాతృభాషయొక

టియే యనినొక్క వక్కాణింపక తప్పదు. ఆంధ్రదేశస్థుల మగు మనకెట్లు లాంధ్ర భాషముఖ్యమో యట్లే విదేశీయులకును వారివారి మాతృభాష ముఖ్యమనియూ హింపవచ్చును.

మానవుడు నిజదారనుతోడర పోషణార్థము తానెంత మాతృభాషాభిమానియైనను వ్యావహారిక విదేశీయ భాషయగు నాంగ్లమునభ్యసించక తప్పినదికాదు. పురుషున కెట్లువిద్యముఖ్యమో యట్లే స్త్రీలకుఁ గూడ పాకశాస్త్రము, శిశుపోషణము, చిత్రలేఖనము, సంగీతము, సాహిత్యము, నృత్యము మొదలగునవి ముఖ్యావశ్యకములై యున్నవి. ఇవియాదికాలమునుండి యాచరణలోనున్నట్లు మనక నేక దృష్టాంతములున్నవి. మనభారతీయ నారీమణులు ఆదికాలమునుండి యాచరణము నందెట్టి ప్రవర్తనము నవలంబించిరో యట్టి యాచరణను దన నిత్యప్రవర్తనయందు నాచరింపయత్నించు బాలికామతల్లికయే భారతీయ మహిళయని వన్నె కెక్కును.

గృహస్థురాలగు స్త్రీకి నార్యులు గృహిణియని నామంబిడిరి. గృహిణియను పదమునకు గృహమునందలి కార్యములఁ జక్కఁగా నిర్వర్తింప సమర్థులగుది యని యర్థము. కాన విద్యాభ్యాసమునకు “ఓం నమః” లెట్లు ప్రారంభాక్షరములో యట్లే గృహస్థాశ్రమ స్వీకరణకు నాహార పచనాదికార్యములు ప్రప్రథమములు, ఇట్టి కార్యము నెరవేర్చలేకున్న నాసుదతీమణిక ప్రతిష్ఠ కలుగుటయేగాక ప్రియునాదరణకు సైతము పాత్రురాలుకాదు. ఆహారపచనాదికార్యములెట్లుముఖ్యమో యట్లే శిశు పోషణాది కార్యములు సహితముగృహిణీ

మతల్లులకు ముఖ్యము. పూర్వకాలమున స్త్రీలు తమ శిశువులను దమ స్తన్యపానము చేతనే యతి ప్రీతితో బెంచుచుండెడివారు. కావుననే వారు దీర్ఘాయుష్కంతులుగను ధృఢ కాయులుగను నభిరులుగను నుండిరి చెప్పక తప్పదు. ఆధునిక కాలమున నవనాగరికత యభివృద్ధియగుకొలది కొందఱు నాటీమతల్లులు స్త్రీలకు స్తన్యపానమీక దాదులచే నిప్పించుటయు, లేకున్న విదేశీయతృణ క్షీర పూర్ణములగు డబ్బాలను వాడుటయు తాము తమశిశువు విషయమై శ్రద్ధ నేమాత్రము తీసికొనక స్నానపానాదులు సైతమితరులచేతనే చేయించుచుఁ బూర్వాచారములను మఱచి శిశువును బోషించు పద్ధతి తెలియక వైద్యశాలలకు బ్రయాణము నేయుచున్నారు. కాన విచారించి చూడఁగా శిశుపోషణకూడ గృహిణికి ముఖ్యావశ్యకమని తెలియకపోదు.

చిత్రలేఖనము కూడ ముఖ్యమని తెలిసికొనుటకు ద్వాపరయుగము నందలి బాణాసురుని కూతురగు సుషాకన్య తన స్వప్నమందుఁ గాంచినపురుషునిమోహించి తన చెలికత్తెయగు చిత్రరేఖతోఁ పెప్పగా నామె సమస్తరాజకుమారుల చిత్రములను రచించి చూపెనను సుషాపరిణయ మొకటి యున్నది. పూర్వకాలమున నారీమణులు తాము మోహించిన నుందరాకారులఁ దామే స్వయముగాఁజిత్రించి యానందించుచుండెడి వారనియు స్వయంవరములందు రాకుమారులచిత్రములఁదెప్పించు వాఁడుక గలదనియుఁ బురాణశ్రుతియు లగుటచేఁ జిత్రలేఖనమందు మన పూర్వులెంత యభిమానముగలవారో తెలియు చున్నది. రాజరాజనరేంద్రుఁడుకూడఁ దన కుమారు

రుడగు సారంగధరుని చిత్రపటమును బంపించియే చిత్రాంగిని వివాహమాడెనని గ్రంథములు నడుపుటవలన చిత్రలేఖన మందలి యాసక్తియు దానిపోషణమును నిటీవలవఱకు జక్కగాఁ జరుగుచుండెనని యొప్పుకొనక తప్పదు. కాళిదాస రచిత మగు శాకంతలనాటకమున దువ్యంతుడు శకుంత లాదిరహితాపోష శమనార్థము తాను శకుంతలా రూపలావణ్యము నొక చిత్రమునగాఁ జిత్రించి తన చెలికాండైన దూషకునికిఁ జూపి సంతోషించుచుండెడి వాడనుటవలనఁ బూర్వకాలమున స్త్రీలకు గాక పురుషులకు సైతము చిత్రలేఖ నాభి మానమత్యధికమని తెలియుచున్నది.

ఇకను సంగీతవిషయమును బరికింతమా. 'శిశుచ్ఛేత్తి షశుచ్ఛేత్తి, వేత్తిగానరసంభవే' యను సుక్తిని నెఱుంగని వారుండరు. కా న విద్యమాతృభాష మొదలంటవినాశము కానున్న యీనాటివఱకు మనభారతీయ బాలికామణుల వాగ్రూపమునఁ గొలది గనో గొప్పగనో వినఁబడుచునే యున్నది. పదునాటవ శతాబ్దమువాడగు నల్లసాని పెద్దన తనకున్న సంగీతాభిమానమును మనుచరిత్రమునందు 'రహివుట్ట జంత్రగాత్ర ముల తాల్ కరగించు విమలగాంధర్వంబు విద్యమాకు' నని వరూధినిచేఁ జెప్పించి నాడు. దీనివలన నానాటి స్త్రీలకు సంగీ తాభిమానము విశేషముగఁ గలదని తెలి యుచున్నది. సామవేదమంతయు గానా మృతమునే వర్ణించుచున్నది. వాగ్దేవత యగు భారతీదేవి వీణను ధరించుటచేతనే సంగీతము యోషామణుల కెట్టి ప్రాముఖ్య మో విశదమగుచున్నది భాషకాదియగు 'అర్కణి' మొదలగు మహేశ్వరసూత్ర

ములు ఈశ్వరుని భమరుకమనెడి వాద్యము నుండి యుత్పన్నములైనవేకదా, కాన నాదికాలము నుండి మనపూర్వులకు సంగీ తాభిమాన మత్యధికమని యూహింప వచ్చును.

సాహిత్య మను విషయమాలోచింత మంటిమా మనపూర్వులలో మైత్రేయ గార్గి మోదలగు బ్రహ్మవేత్తలయిన స్త్రీలే యపారసాహితీ పాండితిని గలవారు యువతీమణులలోఁగూడ నున్నారని సాక్ష్య మిచ్చుచున్నారు. పూర్వకాలపు స్త్రీలట్టి తత్వజ్ఞాన వేత్తలగుటచేతనే తమ భర్త లతో వేదాంత విషయిక చర్చలకుఁ బాల్గొనుచుండిరి. అంతియగాక వాల్మీకి రామాయణమునందు సీతామహాదేవికి "విద్యజ్ఞనవందితా" యనెడు విశేషణ ముపయోగించుటచే నాదికాలపు స్త్రీలు ఎట్టి విద్యావతులైనది తెలియుచున్నది. బిల్వణీయమును జదివినవారు సైతముస్త్రీలు అనమాన సాహితీ నిపుణులని యెఱుంగఁ గలరు.

సృత్యముకూడ విచారించి చూచిన ద్వాపరయుగమున నర్జునుడు విరాటరాజు దగ్గఱ నజ్ఞాతవాస మొనర్చుకాలమున నాతని కుమారియగు సుతరకు సృత్య మును నేర్పుచుండినట్లు భారతము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది. ఇంద్రుఁడెప్పుడును మును లతో గోష్ఠినలుపుచుఁ దననభయగు ను ధర్మ యం దు రంభోర్వశీ తిలోత్త మాదుల సృత్యముచే నా సంచిం చు చుండును. ఒకప్పుడు వీరిసృత్యము నందె వరి సృత్యమధికమో గ్రహింపలేక భూలోకమునుండి విక్రమార్కుని స్వర్గ లోకమున కాహ్వానించెననియు, నాతఁడు

స్వర్గలోకమునకు నేగి రంభోర్వసుల నాట్యముందిలకించి యూర్వశీ నాట్యమునందలి సూక్ష్మాధిక్యమును గ్రహించి వానపునకుఁ దెల్పెనని గ్రంథములు నడుపుటచే నృత్యమందు భారతీయుల కెట్టి నిపుణతగలనో యూహ్యమగుచున్నది.

ఈవిధముగా వీమర్శించుకొనిన నింకను సనేకవిధములఁ బైవిద్యలను నాదికాలము నుండి భారతనారీమణులెంతయో భక్తి శ్రద్ధలతో నేర్చుకొనుచు వానికి వన్నె పెట్టుచునే యుండిరి. కాని ప్రస్తుతకాలమున విదేశీయ భాషా వ్యామోహమనెడి పిశాచమానరించి భారతీయులు కాణాచిగా నుంచుకొనిన విద్యల నన్నింటిని నడుగంట ద్రొక్కుచున్నది. పురుషులెట్లొ తమ యుదరపోషణార్థము విదేశీయ భాషావ్యామోహ పిశాచమునకు లోబడక తప్పినదికాదు. నవీనయుగనారీమణులు విదేశ భాషాజ్ఞానాభివృద్ధికై స్త్రీపురుష వివక్షత లేక లౌకిక జ్ఞానవేత్తలయిన తరువాత సైతము సలజ్ఞా గణికానప్తా నిర్లజ్జనకులాంగనా¹ యను లోకోక్తిని మఱచి మితిమీరినధనవ్యయమునకు శరీరారోగ్య హైన్యమునకును వెనుకంజవేయక దేశాంతరములకేగి పాటునడుట యుక్తవయస్కులగు నారీమణులు విచారింపఁదగిన విషయము.

స్త్రీలెంత నిష్కళంకు రాండ్రయినను దుష్టులదృష్టికి గుఱిగాక తప్పదు. తాళనృత్యచ్ఛాయను క్షీరముంగ్రోలినను, మద్యపానముచేసినట్లే జను లూహింతురుగదా! కాన లౌకికజ్ఞానార్జనమునకై కొంతపనికిట్టి భాషాభ్యసనము సమంజస మగునేమో కాని యుక్త వయస్కులయిన తరువాత

సైతము బిరుదాపేక్షయుక్తులై దేశాంతరములకు వెడలి విద్యాభ్యాస మొనర్చుట మతాచారములకు ద్రోహ మొనర్చుట యని భావింపవలసివచ్చును. అంతియకాక ముఖ్యముగా గృహిణీమతల్లుల కుండవలసిన శిశుపోషణాది కార్యము లడుగంటి పురుషుడే యాకార్య నిర్వహణ సమర్థత కభ్యాసితుఁడు కావలసివచ్చును. పురుషుడే యట్టికార్యము నిర్వర్తింపవలసి వచ్చెనేని వ్యవహారములు తారుమారై స్త్రీయే యుదరపోషణకుఁ దగుభారము వహింపవలసివచ్చును. అప్పుడు మగవాడు తిరుగకచేడును. యువతీ తిరిగిచేసినచునట్టియు పురుషునిచేతిశిశువు స్త్రీహస్తముదక్కుదచునట్టి లోకోక్తులు సార్థకములై వ్యవహారభ్రష్టత సంభవింప వచ్చును. భారతనారీమణులు లోకజ్ఞాన యుక్తురాండ్రగుటకు మాతృభాషలో నసంఖ్యాకములగు గ్రంథములున్నవి. వేనిచేఁ బురుషార్థములను సాధించు కొనవచ్చునో రామాయణాది యుద్గ్రంథములు యోషామణులెట్లు తమ జీవితమును బ్రఖ్యాతవంతముగ గడుపవలయునో బోధించుచున్నవి. భారతీయుఁడెవరెవరికడ నెట్లెట్లు మెలగి తనజీవితము నెట్లు సార్థకపరుపవలయునో పూర్వమున మహానుభావులనదగువారు తమజీవితము నెట్లుగడిపి సార్థక పఱచుకొనిరో యట్టి విషయమును రామాయణాది యుద్గ్రంథములే ఘోషింపుచున్నవి. వర్తమాన రాజ్యాంగ వేత్తలు న్యాయాధికారులు మొదలగువారిట్టి గ్రంథములనే యాధారముగాఁ గొనుచున్నారకదా!

స్త్రీలు జ్ఞానసంపాదనకై ధనవ్యయప్రయాసలకు సహించి విదేశములకు సహి

తము వెడలి విదేశీయభాషల నెంతయూన క్రితో గ్రహించుచున్నారో యందులో శతాంశమైనను మాతృభాషయందు శ్రద్ధ వహించినచో దేశమునందు గ్రమగ్రమముగా క్షీణించుచున్న ప్రాచీన విద్యలకు గొంతయూధారమేర్పడును. తాకిక జ్ఞానార్జనమునకై సమస్తవిద్యల నభ్యసించవలసి నదేకాని “జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరియసీ” యనెడు లోకోక్తిసిమాత్రము మనంబునందుంచుకొని మాతృదేశమును మాతృభాషను నుద్ధరింపఁ బూనుకొనవలయును.

“ఉదరనిమిత్తో బహుకృతవేషః” అను నట్లు నెవరియదరపోషణ సదుపాయము వారు చూచుకొన వలదాయనిన స్త్రీలను భరించుభారము పురుషునిదేకాని స్త్రీ తన యదరపోషణకై యెట్టి యిక్కట్లు పడనక్కఱలేదు.

శ్లో॥ పితరక్షతి కామరే భర్తారక్షతి యావనే రక్షంతి వార్ధకే పుత్రాః॥

యను శ్లోకము ప్రకారము స్త్రీ, తన రక్షణకొఱకై కష్టపడవలసిన పనిలేదని తెలియుచున్నది దీనినిబట్టి పూర్వులు స్త్రీలవిజ్ఞాన మభివృద్ధి నొందుట కిష్టములేక యిట్లు రచించిరని కొందఱు అూహింపవచ్చును. కాని కేవలమట్టి యభిప్రాయము పూర్వుల కుండెనని తలంచుట విచారణీయము. ఎట్లనఁగాఁ దల్లితనకుమారితను రూపవంతుఁడును ధనికుఁడునగు వరునిగాఁ జూచి యాయవలయునని కోరుచుండును తండ్రి, నిర్ధనికుఁడైనను విద్యావంతునిగాఁ జూచి కన్యాదానము చేయవలయునని యనుకొనుచుండును. అట్లుగాక వధువు కోరికప్రకారము పితలు స్రవర్తించిననామె

“కన్యావరయ తేరూపం మాతావిత్తంపితా శ్రుతమ్” ననుజీప్రకారమునరునిరూపమందే రూపకై గలదగునగాని తనభావిజీవితమును గుర్తింపనేరదు, కాన నామె యభిలాషచొప్పున యక్తాయుక్త విచక్షణలేక, యే రూపవంతునకో యిచ్చిన నామె దురదృష్టవశమున నాతఁడు విద్యాధనము లులేనివాఁడయ్యెనేని యాదంపతుల భావిజీవితమునుగూర్చి నామె తల్లిదండ్రులే విచారింపవలసివచ్చును. కానఁబూర్వులు స్త్రీలపై నభిమానము గలవారగుటచేతనే యుక్తాయుక్తముల గ్రహించి పైవిషయముల సూచించిరి.

ఇక పురుషుని విషయమును చూచిన స్త్రీలు “అబల” లనియు వారిమనంబున కేమాత్రము కష్టము గలిగింపరాదనియు నట్లు కలిగించినచో “కలకంఠకంఠికన్మీరొలికిన సిరియింట నండనొల్ల” దను జనశ్రుతి ప్రకారము తాను కష్టములపాలు గావలసి వచ్చుననియు విశ్వసించుచున్నాఁడు. స్త్రీల మాయను దాటుట యశక్యమని “ఇనుప కచ్చడాల్ గట్టికొను మునిముచ్చల్లెల్ల, తామరస నేత్రలిండ్ల బందాలుగారె” యని మనుచరిత్ర దెలుపు చున్నది. దశరథుఁడు తనకు లేక లేక యటువదివేల సంవత్సరములు పాలనమొనర్చిన తరువాత పుత్ర కామేష్టి ఫలితముగాఁగలిగి యల్లారు ముద్దుగా చూచుకొనుచున్న శ్రీరామ చంద్రుని బాల్యమందే ఖేరారణ్యము ములకుఁ బంపినది ప్రియురాలకు కైకేయి యందుగల యనురాగము వలననేకదా! మనయింటిలోని బాలుఁడొక క్షణము కనుపింపకున్న నాయూరంగల నాల్గు వీధులుం గ్రుమ్మరుదుమే. అంతటి పుత్ర

ప్రేమగల దశరథుడు భార్యమీది యను రాగమున తన పుత్రునెట్లు విచ్చిన్నము చేసికొనినాడో చూడుడు. శ్రీరాముడు మాయామృగమును వెంబడించినది భార్య కోరిక నేజవేర్చుటకేగదా! అతడు పులస్త్యబ్రహ్మనంశము సంతయు నాశన మొనర్చినది భార్యను జెజనుండి విడిపించుటకేకదా! ఈశ్వరుడర్ధనారీశ్వరుడగుట యెందులకు? గంగను శిరమున దాల్చిన దెందులకు? బ్రహ్మ వాణిని దనవాక్కున నిల్పుకొనుట యెందులకు? విష్ణువు సిరిని యరమున దాల్చిన దెందులకు? వీరందఱు జట్లినర్చుట తమయర్ధాంగుల యందుండు ప్రేమానుబంధమును బ్రకటించుటకేకదా! పురాణేతిహాస శ్రుతములగు నీవిషయములను రచించిన మన పూర్వులు శ్రీలయాన్నత్యము నభినందించి వ్రాసిరో యీర్వాదులచే వ్రాసిరో బాగుగ నెఱుంగ వచ్చును.

ఇంతియకాక మనపూర్వులు శ్రీలక్ష్మి మహోన్నతస్థాన మొసంగియుండిరో కనుగొనుటకుఁగూడ ననేక దృష్టాంతములు గలవు. శ్రీ లొనర్చిన పాపమును పురుషుడు పంచుకొనునట్లును బురుషుఁ డొనర్చిన పాపము శ్రీలకుఁ జెందక యాతఁడొనర్చిన పుణ్యము మాత్రము నగభాగము చెందునట్లు మనపూర్వులే శాస్త్రనిర్మాణముచేసిరి. మన కనులకు గోచరమగు నీ ప్రపంచమంతయు నాదిశక్తి వలననే నిర్మితమయ్యెననియు, ద్రిమూర్తుల కసాధ్యమగు కార్యములు సైతము మహిమాసుర మర్దని, దుర్గమొదలగు శక్తి రూపములచేతనే సాధింపఁబడు చుండెననియు, శతకంఠ రావణాసురుని శక్తిరూప

మున సీతయే సంహరించెననియు బ్రహ్మ వాక్కులనుండి వెలువడు వేదములలోని “ఓం” కారమందలి మకారము శక్తి బీజ మనియుఁ బురాణములు నుడువుచున్నవి. దైవాదులను లెక్కించునపుడు తల్లి, దండ్రు గురువు, దైవమని తల్లినే మొట్టమొదట లెక్కించు నాచారము గలదు. నామము లందు సైతము “శ్రీపురుషులు, ఉమా మహేశ్వరులు, పార్వతీ పరమేశ్వరులు, వాణీ హిరణ్యగర్భులు, రాధాకృష్ణులు, సీతారాములు, లక్ష్మీ నారాయణులు” అని శ్రీ శబ్దమే మొదట వి న ం బ డు చున్నది.

విదేశీయులు మనశ్రుతి స్మృతి ఇతి హాసాదులను చూచి యత్యాశ్చర్యమగునలగు చున్నారు. అంతియకాక మన మన మద్ధలమగుట గాంచి మన యమూల్య గ్రంథములను గొంపోయి భాషాంతరీకరణ ముంగావించి యభ్యసించి సారాంశమును గ్రోలుచు మనము వారలనే దేవతలనుగా భావించునట్లు భాంతిని జనింపజేయు చున్నారు. అట్టి విదేశీయులు శ్రీలక్ష్మి వ స్వాతంత్ర్యమిచ్చిరనియు మన పూర్వులు శ్రీల సస్వాతంత్ర్యులుగా నొనర్చి యధోగతి పాలొనర్చిరనియు విదేశీయ భాషా భ్యాసకులు తలంచినఁ దలంప వచ్చును గాని మన పూర్వగ్రంథములను గొంత వఱకైన గాంచినచో నది మృగత్వప్లవంతి దని విశ్వసింపక పోరు. కాన భారతాంగన పూర్వులెట్టి యాచారమును పాటించిరో యట్టి యాచారములను దాననుష్ఠించుచు విదేశీయ యాచారముల యధార్థమును గనుంగొని తమ కుపకృతి యొనర్చునవి

యుండిన స్వీకరింపవచ్చునుగాని మాత్రము దేశాచారములను విడచి కేవలము అన్య విడచిన మాతరక్షించునని యాశ్రయించు దేశీయ భాషాచారముల నభ్యసించుట వారివలెఁ దమ మాతృభాషను మాత్రు విచారము.

సంక్రాంతి పర్వము

“వి క శా క వి”

శ్రీమాన్ కె. వి. ఆర్. ఆచార్యహరితన్

శ్రీకృష్ణ ! లీలామా

తాకృతనర దేహ ! కొమ్ము, అంకితముస్వకృ

చ్చీకృతి, వేఱరవసుధా

ద్వీకృత గోపీహృదయుడ ! శ్రీనర్వేశా !

శ్రీవాణీ నతితోడు వేడెదయశశ్శ్రీబ్రోచి యశ్రాంతమున్

గానంగాఁ గొడకండ్ల వేంకటనరంగాచార్య నామాంకితున్

భావోద్రేకతఁ జెప్పురాసు విచి, దుర్భావంబులకోపిణి, న

ద్భావంబుల్ గ్రహించి, దీపనల సంభావింపుమో, పారకా! ౧

శ్రీవృషానమా పౌష్యలక్ష్మీనమగ్ర !

బాధ భాగ్నేషగాధసమీధ ! రూఢ !

లీఢ ! సంక్రాంతిపాధ ! నవోధ ! జయము

స్వాగతంబిద్దె కొన్ను సుస్వాగతంబు !

తులసికోటకుఁబూజల తోడమ్రొక్కు

మాయమర్మముల్ లేని బ్రాహ్మణకుమాః;

వీరపత్నియాటకో, లేక, వీరమాత

యాటకో, ధవుడను విజయుడొటకో మని,

రక్షుగోరుచుమ్రొక్కు నారాజకన్య;

బేరసారాల భారంబపార మెఱిగి,

తానె, ప్రజకమ్మగొట్టు పెత్తనముఁజేయుఁ

జిన్నిచేతుల కోమటి కన్నె మొదలు,

జొన్నచేలలో నొడిసెలఁబన్నివినరి,

కంచుకోలల బిట్టలదంచి, తోలు

కండుతెండను నెఱునొకాపుకన్నె

వరకు, బాలలందఱునీకుఁ బ్రణమతులితు;

౧

౩

బహుశవిభవపు సంకాతి ! పావ్యలక్ష్మీ !
వందనంబిదె, కొమ్ముభివందనంబు.

౪

ప్రాద్దుపొడువకమున్నె గొబ్బుననులేచి,

కాల్యకృత్యాలవెన్న మొగంబుగడిగి,
గోమయంబున వరుసగా గొబ్బెతలనుఁ
జేసి, చిటుచేతఁబీట వేంచేపుఁజేసి,
పసపుకుంకుమవెట్టి సాంబాణివైచి,
వివిధసూపులఁ బూజఁగావించి, భక్తి
విలువఁ దెలియఁజేపండ్ల నై వేద్యమొసంగి
మొక్కులిడెడు పండ్రెండేడ్ల ముద్దుబాల
లేమిఁగోరుచుఁజేతురో ? ఎవరికెఱుక ?
శాశ్వతానందఫలద సన్మరణమునకొ ?
గాననృత్యాది కళల విజ్ఞానమునకొ ?
సరసకావ్య పాండిత్య విశారదతకొ ?
తల్లిదండ్రులకీర్తి స్వతంత్రతకొ ?
తోడిచెలిమి కత్తియల సంతోషమునకొ ?
కోరుకొన్నట్టి నిజభర్తజేరుటకునొ ?
కట్టుకొన్నట్టిధవుని దీర్ఘాయువునకొ ?
కోరుచుండు బాలలు శక్తికొలది, ఇద్ది
కామకర్మమో, లేక, నిష్కామవ్రత మొ ?

౫

ఒకజాము కడచువరకును

చకచకమని, యింటిపనులఁజరపి, తమచేలుల్
సకల విధాలంకరణలు
పకపకనవ్వుచును రాగ బాలేందుముఖుల్.

౬

జితగూడి నృత్యాగీతా

రతిఁగొల్చి యనేకముద్దురకములపాటల్
మతికిం పొదవించెడు సా
మెతలనుఁబాడుదురు రక్తిమీరిన భక్తిన్.

౭

‘గొబ్బియ్యలో, గొబ్బియ్యలో’

గబ్బిగుబ్బి గుబ్బెతలరు గొబ్బియ్యలో’

ప్రనిపాడుచు మన మూరట

గొనుపనితో గొబ్బెదట్టు కొమరుంబ్రాహ్మం

బుననొప్పు బాలికామణు

లణుమాత్రము పొల్లుబోక నర్పింతుగదా !

అట్టిదినముల.

.. . . . నెత్తినక్షయపుఁబాత్ర

తొట్టిపడకుండ పరుగులతోడఁబారు

దట్టియగువారు, గడపలఁదారసిల్లఁ

‘బట్టు’ మనిపెట్టు బియ్యంపు బహుమతిఁగొను

నట్టిహరిదాను లదె దారిబట్టువారు;

కట్టి కామాయవస్త్రంబుఁ గట్టినొకండు

జాట్టి, మెడను త్తరీయంబ దట్టెవేలఁ

బట్టుతంబుర మీటనట్టిట్టునాడ

గట్టిగొంతుక రాయఁ బాటెట్టులెట్లొ

బుట్టుఁ, బట్టుసూత్రతులసిపూసపేరు

లట్టిటాడంగ, ‘హరి,రంగ !’ యంచువచ్చు

దానవరుల్గొ! హరిదాననాన వరులు.

స్నాన సంధ్యాద్య నుష్ఠానముల ముఱచి,

వరువాతనిద్రగావరముఁబోయి,

బ్రాహ్మణుల మటంచుఁ బల్కువారికి బుద్ధిఁ

జెప్పింపఁగా బోధఁజేయుటేమొ;

శౌర్యప్రతాంబుఁ జల్లారఁ బిరికి త

నమున, మూలలఁ, బిల్లినక్కినట్లు,

గాజులమ్మలతో సమాజఁ దేలుచు నాజి

వాజి నెక్కఁగలేని రాజవారుల,

దేశదాన్య విముక్తిఁదెప్పింపుఁడని, రూఢ

వీరాగ్నిరాజేయ వెడలుటేమొ;

ఎప్పుడై ననుగాని, ఎంగిలిచే యైనఁ

గాకిన్ విదల్చక నాకి, కుక్క

వోలె లోభముఁ నాశఁ పుట్టంగ, దానధ

ర్మముల ముఱచి, వేశ్యరతులఁదేలు

వైశ్యుల, వ్యాపారవాణిజ్యముల్ ధర్మ

ములుఁజేసి ముక్తినిఁ బొందమనుటా;

వ్యవసాయమేమిటో, పశువులఁబెంచుటె

ట్లో, తెలియ, కగచాట్లుఁబడి, కట్ట

బట్టయులే, కొక పట్టెడన్నములేక,
 వీధివీధులలోన బిచ్చమెత్తు
 క్రూరదవరులకును బ్రశాంతిఁజూర నిడుటా,
 అట్టై పులివోర దధ్యోదనాలు నాది
 మెక్కి, పొగరెక్కి, హరిదక్కి, నిక్కిపడుచు,
 జారులై, రోగభారులై, సానిదాసు
 లైని, చాత్తాది వైష్ణవులందు కొనఁగ,
 భక్తిచిగురొత్త, హరిదాసు భజనచేత
 నిన్నుఁడనియించు సేదనన్నిధినిఁజేరి,
 లీడ ! సంక్రాంతిప్రాథ, నవోడ ! జయము.

౧౦

కలి ఇదాటమచ్చునకై నఁగాని సత్య
 వాది ఒక్కఁడై ననులే, డబ్బధమేల?
 కామరోగులుకాని, నిష్కామభక్తి
 పరులుమందునకై న నేవంకలేరు !

౧౧

శ్రీమాదాంధులఁజీరి రాజీవనేత్రు
 హరిని భజియింప, హరిదాసు 'హరి,రంగ'
 యంచువచ్చెడి ముక్తి మ్రోయించుభక్తి
 దేశకళ్యాణమునకు సందేశమేమొ ?
 దివ్యస్వాతంత్రతాభక్తి దీక్షయేమొ
 డిద్ధిపుండ్రాదులనుఁదాల్చి నూర్వదృష్టి
 దేవభజనలచే నొడవఁ దెలివిదప్ప
 పరమపద సౌధ సోపాన పంక్తిఁజూపు
 పరమత నైష్ఠికత్వపూబంధరంబు.

౧౨

పూర్వజన్మ సత్కృతమహత్పూజ్యపూర్ణ
 పుణ్యాపుండ్రపః ఫలిఁ గూర్మిపుత్రియాచు
 నవనిఁ దులసీమనీజ, నాండాళు దేవి,
 శ్రీరమ, పెరియాళ్వారు నాశీర్వదించె;
 నామె శ్రీహరిం బరిణయంబాడఁగోరి
 నూట యెనిమిది దివ్య పుణ్యాటతలుల,
 దిరుపతులనెంచి, పాలించు దేవులందు,
 రంగుగవరించె, గోద, శ్రీరంగనాథు;
 భక్తినాళ్వారుగాఁ దిరుప్పావరబాడి
 ధన్వయై ధనుర్మాస నుద్వాహమయ్యె

భోగిపండుగనాడు వైభోగమలర
భోగిశయనుని హరి, మహాభోగి, శౌరి.

౧౩

అట్టి నీదురాక, నటికఁకావడిపెట్టె
లట్టె దిగును, బొమ్మలుట్టిపడునుఁ
గొల్పుదీచ్చి, పెండ్లిగూడఁ జరుగుఁ
బేరటాండ్రు వీధిపేరటంబుఁ గందు.

౧౪

బొమ్మపేరంటము కుఁ బోబోవువారు,
పేరటానంతరంబిండ్లఁ జేరువారు,
చేరి ముచ్చట్లఁ బ్రొద్దుఁగాఁ జేయువారు,
ప్రొద్దుఁబోయెడిదాక పాటద్ది, రార,
బాగు, బాగనిమెచ్చఁగాఁ బాడువారు,
సవ్వలాడెడువారు కన్యకల బారు.

౧౫

క్రాంతకెంబట్టుచీర, రేకొత్తునంద

ముట్టి పడఁగట్టి, కలహంసముగతినడువ
గాళ్ళగజ్జియల్ మట్టియల్ 'ఘల్ల'నంగ,
భావజుని తేరుటెక్కెంపు బారులనఁగ,
రమణులొయ్యారమున లనద్రసవచాళిఁ
బోవుచుందురు సంక్రాంతిఁ బుణ్యసతులు
సెంటువాసనబూతఁ బేరంటములకు.

౧౬

'పూలు, చేమంతిపూల్, బంతిపూల్'టంచు,
వీధినమ్మెడు పుష్పలావికలసారు
వేయినాల్కల శేషుఁడావిలువఁజెప్ప;
బమ్మచేవుడుఁ బుట్టబో రిమ్మతెగులు !
వమ్మె, పరులుమోహింప; గొంతెమ్మకోర్కె !
ఎల్లకాలాలఁ గవితరాజులు సుకవి
రింఖణంబులు, వారి వర్ణింపఁగలరె ?

౧౭

'సరికి సరి' యంచు ధాన్య సంచయముఁగూర్చు)
రేఁగుపండ్లమ్ము నార్చెలరేగి, ఇండ్ల
గుమ్మ గుమ్మాలనమ్ము; జనమ్ము గొయ్య
భోగిబోడిని, పుట్టిన ముద్దురోజు,
'బోడి' బసిబిడ్డలకుఁబోసి, బొమ్మచేవు
లారగింపంగ ముత్తైదు లారగింతు
బాళ బాళికావళితోడ 'వహ్వ'యనుచు.

౧౮

చెఱకు గడలనుఁ జీకుచోఁ జీల్చుబడ్డ
లలితకెంబెదవుల నిక్షురనముఁదడియు
క్రొత్తచొక్కా-లఁదాల్చి కూర్చున్న బాల
బాలికావళికెంత సంబరమ, చెవుమ !

౧౭

నరస సౌందర్యశృంగారసరులు క్రొత్త
దోవతి ను త్తరీయాల సంతోషముననుఁ
దాల్చి, బాలకాళికఁ జిత్త తరఁపు వస్తు
సంచయముఁగొని, కూర్చురు సంతసంబు.

౨౦

(సశేషము)

వాసుదేవుడు

రామవరపు కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి

వాఙ్మయప్రపంచమున శబ్దములు వ్యుత్పన్నములనియు, నవ్యుత్పన్నములనియు రెండు విధములు. అవయవార్థముచే విశిష్టార్థమును జెప్పనవి వ్యుత్పన్నములు. పాచకుఁడు, పంకజము మొదలగు పదము లిందుల కుదాహరణములు. సముదాయశక్తిచే విశిష్టార్థమును బోధించు పదములు రెండవ రకములో జేరును. ఘటము, మండలము మొదలగునవి యిందుల కుదాహరణములు. ప్రకృతమైన వాసుదేవ పదము మాత్రము వ్యుత్పన్నముగానున్నట్లు ప్రసిద్ధము. వసుదేవుని కుమారుఁడు-అనగా-కృష్ణుఁడని సారస్వత లోకమునకుఁ బరిచితము.

ఈ వాసుదేవ పదము గీతలలోను, భాగవతములోను, రామాయణమునందును, ఇంకను కూర్మపురాణము, పద్మపురాణము, విష్ణుపురాణము మొదలగు ప్రాచీన గ్రంథములందనేక స్థలములందు గలదు. ఈ గ్రంథములనన్నిటియందుఁ

గూడ వసుదేవకుమారుఁడనియే యర్థము చెప్పవలయునా? లేక యర్థాంతర మేదియై నకలదా? యని యొక సందేహము కలుగుచున్నది. ఈ సందేహమునకుఁ గారణ మేమనగా— భారతమునందలి గీతలలో వాసుదేవ పదమునకు వసుదేవ కుమారుఁడని యర్థము చెప్పినను, ఆ భారత చరిత్ర కాలమునాటికి కృష్ణుఁడు వసుదేవ కుమారుఁడుగానే ప్రసిద్ధుఁడు కావునట్లు చెప్పుట యుచితమే. కాని భారత కాలము కంటె రామాయణ కాలము చాల ప్రాచీనమయినది. రామాయణ కాలమునాఁడు వసుదేవుఁడే పుట్టలేను. అట్టితరి యాసమయమున వసుదేవుని కుమారుఁడగు కృష్ణుఁడను నర్థము వాసుదేవపదమున కెట్లు నిశ్చయింపవీలగును? ఇట్లే మిగిలిన పురాణములందలి వాసుదేవపదము విషయమునగూడ నీ సందియము కలుగుచున్నది. ఉదా—

శ్లో॥ యస్యాయం వసుధాకృత్సాన్ని తానుదేవస్య

ధీమతః॥ మహిషీ మాధవశ్చైషా సవీవభగవాన్
ప్రభుః॥ (రామాయణ)

బుద్ధిమంతుడను, లక్ష్మీనాథుడను నగు సీవానుదేవుని కీసమస్తభూమియు భార్యగానున్నదో, అతడు-భగవంతుడని యీశ్లోకార్థము.

వీటినిబట్టి విచారించగావాసుదేవపదమునకు వెనుకటి పుష్పత్తి సనుసరించి వసుదేవుని కుమారుడని చెప్పుటకు వీలు లేదుకదా? ఈరామాయణమును సరిగా నమన్వయము చేయవలెనన్నచో, నీపుష్పత్తిర్థమును విడచి రూఢముగా ఘటపటాది పదములకువలె, వాసుదేవ పదమునకుఁ గూడ భగవంతుడను స్థము చెప్పవలసియుండును. కాని ప్రసిద్ధమయిన పుష్పత్తిర్థమును పరిత్యజించి రూఢ్యర్థమును గ్రహించుట న్యాయమా? అని యనినచో -“యోగాద్రూఢిర్బలీయసీ” యోగి కార్థముకంటె రూఢ్యర్థము బలముకలది కావున వాసుదేవపదము రూఢమగా విష్ణుమూర్తిని బోధించుచున్నదని చెప్పవలయును. అట్టిచో విష్ణువు సర్వకాలము లందుండువాడు కావుననేగ్రంథమునందలి వాసుదేవపదముకూడ వ్యతిరేకించదు.

లేదా ఈవాసుదేవపదమునకు పుష్పత్తిర్థమును విచారించినను నొకవిధముగ నమర్శింపవచ్చును. వెనుకటి పుష్పత్తిర్థమును జెప్పినప్పుడు వసుదేవపదమునకు అపత్యర్థకమయిన “అణ్” (కృత్) ప్రత్యయము రాగా వాసుదేవపదము సాధువైనది. ఇప్పుడట్లుగాక మఱొక విధముగా జెప్పుకొనవలయును. వసంతి-వాసుః=ఆత్మరూపుడుగా సంతట నుండువాడు. “వస=నివాసే” అనుధాతువునకు

“అణ్” రాగా వాసుః అనుశబ్ద మేర్పడినది. దీప్యతీతి-దేవః = ప్రకాశించువాడు. వాసుశ్చాసౌదేవశ్చ-వాసుదేవః= అంతట నాత్మరూపముగా బ్రకాశించునట్టి పరమాత్మయని యీ నిర్వచనమువలనఁ దెలియుచున్నది. ఈయర్థము సంగీకరించినచో పుష్పత్తిర్థమును విడువకుండుటయు నేగ్రంథము వలనఁగూడ విరోధము రాకుండుటయు గుదురు చున్నది. యర్థమున కనుగుణముగ విష్ణుపురాణ మిట్లు చెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ వాసుస్సర్వ నివాసశ్చ విశ్వాని సర్వలోమసుః
తస్యదేవః పరంబ్రహ్మవాసుదేవ ఇ తీతిః॥

వాసుః-అనగా సర్వత్ర ఉండువాడనియు లోకములన్నియు సతనిలోమములందిమిడియున్నవనియు, దేవః=అనగా పరబ్రహ్మమనియు, గావున నాపరబ్రహ్మమునకు “వాసుదేవ” పదము వాచకమయినదని యీశ్లోకార్థము. ఒకానొకచోట సీవానుదేవపదమునకు సనాతనమనెడి విశేషణ వాచకపదము కూడకలదు. “భగవాన్ వాసుదేవశ్చకీర్త్యతేత్రసనాతనః”=భగవత్స్వరూపుఁడును, సనాతనుఁడు నగు వాసుదేవుఁడిచ్చట గీర్తింపఁబడుచున్నాడని దీని యర్థము. ఇచ్చట వాసుదేవ పదమునకు వసుదేవుని కుమారుఁడు సనాతనుఁడు కానేరడుకదా? ఎవఁడు సనాతనుడో, అతడు వసుదేవుని కుమారుఁడు కానేరడు. కావున నీపదమునకీ రెండవ పుష్పత్తిర్థము సంగీకరించిననే కాని యీ పైశ్లోకమునందలి సనాతనమనెడి విశేషణవాచకపదమున కన్వయము కుదురనేరదు. అంతటను ప్రకాశించునట్టి పరమాత్మసనాతనుడే కదా? భారతము

కూడ యీరెండవ వ్యవస్థాపకమునే ద్రువ పఱచుచున్నది:-

శ్లో॥ వాసనాత్మ్యర్థ భూతానాం వసుత్వాజ్జీవయో
నితః వాసుజీవ స్తోవేద్యో బృహత్వాద్విష్ణు
రుచ్యతే॥

సర్వప్రాణులను దనయందుంచుకొనుట వలనను, తాను దేవ యోనిగా నుండుట వలనను, పరమాత్మవాసుదేవుడుగాఁ దెలిసికొనఁదగిన వాఁడనియు, నంతటనువ్యాపించి యుండువాఁడుకావున విష్ణువుగాఁ జెప్పఁబడుచుండెననియు నీ భారతశ్లోకముద్రువ పఱచుచున్నది. వ్యాకరణ మహాభాష్య వ్యాఖ్యాత యగుకైయటుఁడు కూడ తన కైయట వ్యాఖ్యానమునందు “కశ్చపు షర్ని త్యానాంశద్దానామ్” ఇత్యాదికముచే నీపైనఁ జెప్పఁబడినయర్థమును ద్రువపఱచినాడు. రామాయణమునం దొకానొక

స్థలమున వాసుదేవపదము భగవత్స్వరూపుడగు కపిలునియందు వ్యవహరింపఁబడినది. వసుదేవునికుమారుడని యర్థము చెప్పినచోఁగిపిలుఁడు వాసుదేవావత్యము కాదుకాదా? ఈవెనుకటి విధముగాఁబరమాత్మయను సర్థమునంగీకరించినచో గిపిలుఁడు కూడ పరమాత్మయొక్కమూర్త్యంతరముకావున నీయర్థము సరిపోవును. కావున వాసుదేవుడనగా-అంతటనునాత్మరూపుడుగాఁ బ్రకాశించునట్టి పరమాత్మయనియే నిశ్చయముగాఁ జెప్పవలయునుగాని వసుదేవు కుమారుడని సార్వత్రికముగాఁజెప్పటకుపీలులేదని నాయూహ ఈయర్థమునే ధ్వన్యాలోక గ్రంథకర్తలు మొదలుగువారు విస్తరముగా నిరూపించినారు.

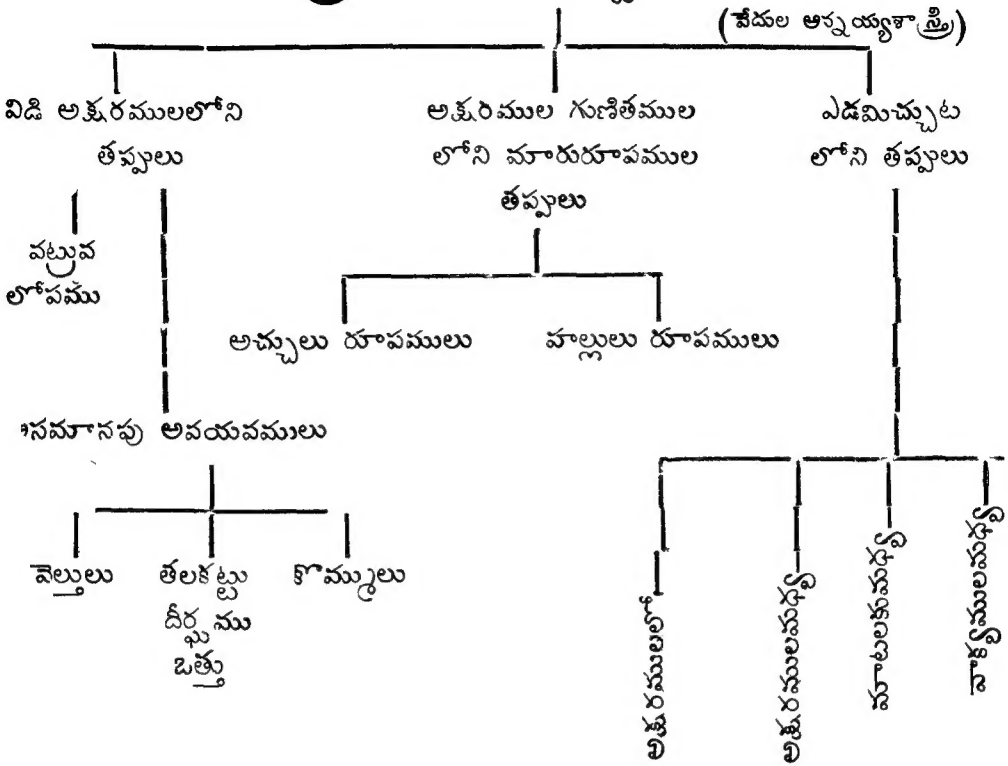
చందాదారులకు మనవి

మహాశయులారా !

మా ప్రతీక జనవరి నెల సంచిక (1942) సకాలములో ముద్రింపఁబడినను Postal Concession (తపాలా తగ్గింపునకు అనుమతి) క్రిందటి నెల 15 వ తేదీనాటికి రాసందున తపాలాచార్జీలు ఎక్కువగునని నదరు సంచికను ఎవ్వరికిని పోష్టచేయలేదు. ఈ నెల సంచికతోఁబాటు క్రిందటి సంచికనుగూడ పంపుచుంటిమిగాన చందాదారులు మాయెడఁగినియకుందురుగాక యని మనవి.

—సంపాదకుడు,

వ్రాత లోని తప్పులు

నూరు భాగములకు (వేదల అన్నయ్యకాశ్రీ)

అహార పదార్థములు	మాంస కృత్తులు	పిండి పదార్థములు	క్రొవ్వు పదార్థములు	జలము	లవణములు	ఇతరములు
వరిబియ్యం	6.5	79.1	0.6	2.8	0.6	0.4
చోళు (సాజలు)	7.3	73.3	1.5	13.2	2.3	2.5
మొక్కజొన్నలు	9.5	70.7	3.6	12.5	1.7	2.0
జొన్నలు	9.3	72.3	2.0	12.5	1.7	2.2
గోధుమలు	13.5	63.4	1.2	12.5	1.7	2.2
గెనగలు	21.7	59.0	4.2	11.5	2.6	1.6
మినుములు	22.7	55.8	2.2	10.1	4.4	4.8
చిక్కుడు	35.3	26.0	18.9	11.0	4.6	4.2
క్రొవ్వులేనిమాంసం	18.3	—	4.9	72.0	4.8	—
చేపలు	16.0	—	5.0	78.0	1.0	—
కోడిగ్రుడ్లు	14.0	—	10.5	74.0	1.5	—
పాలు	4.8	3.2	3.3	87.0	0.8	—
బెన్న	4.0	—	81.0	12.5	2.5	—

మంచి ఉపాధ్యాయువ కుండదగిన లక్షణములు

1. విద్యార్థులయెడ ప్రేమ కలిగియుండుట
2. శాంతస్వభావము కలిగియుండుట
3. ఎల్లపుడును విద్యార్థివృద్ధిని చేసుకొనుచుండుట
4. సత్యము మాట్లాడుచుండుట
5. శుచిగా నుండుట
6. విద్యార్థుల ప్రకృతులను కనిపెట్టి వారిపై వాత్సల్యముతో మెలగుచుండి వారిని తన పిల్లలవలె చూచుచుండుట
7. నిష్పక్షపాతముగ నుండుట
8. కోపవశుడు కాకుండుట
9. మందబుద్ధులయెడ క్రూరత్వము చూపకుండుట
10. లోకవ్యవహారములను నెఱింగియుండుట
11. బడికాలములో కాలనిర్ణయపట్టిక ననుసరించి సారములను జరిగించుచుండుట
12. ఔదార్యము కలవాడును, స్నేహపాత్రుడునై యుండుట
13. పిల్లలు సహజ చతురులు అని గ్రహించి వారిని దండింప కుండుట
14. తన బోధనాపద్ధతులను విద్యార్థులకు బోధపడునటుల మార్చుకొనుచు వారికి అంశములను తెలియజేయుచుండుట
15. ప్రతిదినము నేదియో యొక నూతనాంశమును తెలిసికొన ప్రయత్నించు చుండుట

పై నుదహరించిన లక్షణములేగాక యితర ముఖ్యలక్షణము లుండవచ్చును. కాని పై వాటిని ఉపాధ్యాయుడు ఆచరణలోనికి తెచ్చినచో నుపాధ్యాయుని ప్రవర్తన (Character) మంచిదియనిపించుకొనును. అట్టి యుపాధ్యాయుడు ఆదర్శోపాధ్యాయుడనిపించుకొనుటకు వీలుండును.

ఇట్లు,

వేదల అన్నయ్యశాస్త్రి

లెక్కలను బోధించునపుడు గమనించవలసిన

కొన్ని విషయములు

1. బోధింపబోవు లెక్కను మూచించునట్టియు, సదరు పద్ధతి ననుసరించి నట్టియు కొన్ని నోటిలెక్కలను ప్రథమములో ప్రశ్నించుట.
2. లెక్కలను వస్తురూపముగా ప్రశ్నించుట (Problems)

సంపుటము 30

సంచిక 12

ఆంధ్రరాష్ట్ర ప్రారంభవిద్య

Andhra Rastra Prarambha Vidya

(విద్యావిషయిక మాసపత్రిక)

మార్చి 1942

సంపాదకులు :

శ్రీయుత మహావాది వేంకటరత్నముగారు, బి.ఏ.,

వ్యవస్థాపకులు :

శ్రీయుత ఈదర వెంకయ్యగారు,

ప్రచురించుట :

రామా అండ్ కో.,

హెడ్ ఆఫీసు :— ఏలూరు,

బ్రాంచెస్ :— మద్రాసు - గుంటూరు - రాజమండ్రి.

విషయ సూచిక

*

1. విత్యసంకీర్తనము.
2. చైనాదినోత్సవము.
3. హిందూ దేశచరిత్రము (ప్రశ్నోత్తరములు)
4. సివిక్స్ (ప్రశ్నోత్తరములు)
5. హితబోధ.
6. వత్సలామోదము.
7. రవీంద్రునిస్మృతి.
8. భూలోకమున మోక్షదాయకమగు సప్తనగరములు.
9. భూగోళము - 4వ తరగతి
10. సంఖ్యస్థానపథకము.
11. ఉపాధ్యాయుల మొర.
12. విమానదాడి హెచ్చరికలు - పురజనులు.
13. మన మెక్కడున్నామో తెలిసికో !
14. మొర.
15. దళావతారమూర్తి.
16. హర్ష వర్ధనుడు.
17. సంక్రాంతిపర్వము.
18. హిందూ దేశచరిత్ర - 5వ తరగతి.
19. సృష్టిపరిశీలనము.
20. పట్టుదల.
21. వీడ్కోలు - స్వాగతము.
22. వీడ్కోలు.
23. స్వాగతము
24. విశాఖపట్టణ బాలికా పాఠశాలోపాధ్యాయుల సమావేశము.
25. ప్రభుత్వ ఫర్మానాలు.
26. స్వవిషయము.
27. పోషకసంఘ సమావేశము.
28. ఉగాదిపండుగ కానుకలు.